НАРОДНА АРМІЯ

28 квітня, 2016

#16 (5445)

НАСТУПНОГО ДНЯ ПІСЛЯ АВАРІЇ НА ЧАЕС ІЗ ПРИП'ЯТІ ЕВАКУЮВАЛИ МАЙЖЕ 50 ТИСЯЧ ОСІБ

стор. 12

«В УСІХ РЕФОРМАХ НАШЕ ВІЙСЬКО ОРІЄНТУЄТЬСЯ НА СТАНДАРТИ, ЗАПРОВАДЖЕНІ В КРАЇНАХ НАТО»

Сьогодні одним із головних завдань є набуття бойових спроможностей основними підрозділами Збройних Сил, запровадження спільної підготовки військ за стандартами НАТО. Наприклад, щороку наше військо збільшує кількість спільних навчань з країнами Альянсу. Це, зокрема, підготовка інструкторів у навчальних центрах. Цього року планується завершити роботу з набуття бойових спроможностей Силами спеціальних операцій. Також планується провести оптимізацію номенклатури озброєння та військової техніки, і сьогодні, коли проводиться закупівля нового озброєння, робиться це відповідно до стандартів НАТО

стор. 4

ПОНАД ПОЛОВИНУ УКРАЇНЦІВ ПІДТРИМУЮТЬ ЧЛЕНСТВО УКРАЇНИ В АЛЬЯНСІ

Просування України до членства в НАТО виявилося досить складним і суперечливим процесом. На цьому шляху були й певні зрушення, і перешкоди, і непоправні втрати з поверненням у минуле

стор. 5

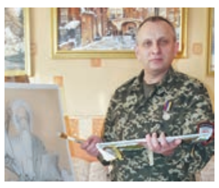
СТАНИЦЯ ЛУГАНСЬКА ЖИВЕ В РЕЖИМІ «ВІЙНА»

На цій ділянці відразу з декількох так званих «нульових» опорних пунктів українських військ навіть неозброєним оком можна спостерігати за рухом бойовиків

стор. 7

АРТИЛЕРИСТ ПОВЕРНУВСЯ З АТО, ЩОБ ДОПИСАТИ ІКОНОСТАС У ХРАМІ

Тринадцять місяців іконостас церкви святого великомученика і цілителя Пантелеймона в селі Боромики на Чернігівщині з порожніми рамами чекав повернення із зони АТО його творця Володимира Синиці

стор. 13

ЗАВДЯКИ КОШТАМ, ЗАРОБЛЕНИМ ГУМОРИСТИЧНИМ ШОУ, ПРАЦЮЄ РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР ДЛЯ БІЙЦІВ АТО В ТЕРНОПОЛІ

З відомим шоуменом, телевізійним ведучим Сергієм Притулою зустріч відбулася у Хмельницькому, на плацу 8-го окремого полку спеціального призначення ЗС України

стор. 14

ЗІ СВІТЛИМ ХРИСТОВИМ ВОСКРЕСІННЯМ!

АКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ЗАСОБІВ АРТРОЗВІДКИ МАЄ ПОСИЛИТИ ЗАХИСТ НАШИХ ВОЇНІВ

Держава виділила значні кошти на забезпечення національного війська необхідним озброєнням та військовою технікою

Президент України Петро Порошенко: «Впевнений, що озброєні сучасною зброєю та своєю майстерністю українські воїни забезпечать утримання визначених рубежів»

Президент України Петро Порошенко відвідав військову частину у селищі Дівички Київської області та вручив нагороди військовослужбовцям ракетних військ і артилерії Збройних Сил України, які виконували завдання в зоні проведення антитерористичної операції.

«Сьогодні мені приємно відзначити і нагородити тих, хто на полі бою підтвердив високий професіоналізм українського військового та незламний дух українського патріота своєї землі», — сказав Петро Порошенко.

Окрім цього, Президент під час поїздки до військової частини ознайомився з новітніми та модернізованими зразками озброєння та військової техніки ракетних військ і артилерії, які розроблені та виготовляються підприємствами оборонно-промислового комплексу. Глава держави також передав сертифікати на партію мінометів, виготовлених підприємствами Державного концерну «Укроборонпром», повідомляє Управління комунікацій та преси Міністерства оборони України.

«Посилити безпеку та захист наших воїнів має активне використання на передовій сучасних засобів артилерійської розвідки», — зазначив глава держави, виступаючи перед особовим складом.

Президент нагадав, що артилерія за останні два роки бойових дій на Донбасі підтвердила свою важливу роль: «Засоби артилерійської розвідки здатні своєчасно виявляти пересування танків, бойових броньованих машин, диверсійних розвідувальних груп противника та підрозділів артилерії російсько-терористичних військ, визначати ворожі координати для знищення цілі».

Глава держави зазначив, що ситуація на Донбасі поки що залишається напруженою, ворог продовжує здійснювати спроби зірвати виконання Мінських домовленостей, і це створює ризики та загрози національній безпеці, суверенітету, територіальній цілісності і незалежності України.

«У цих умовах наші Збройні Сили України докладають неймовірних зусиль для надійного утримання лінії зіткнення», — наголосив Петро Порошенко, додавши, що за крайньої потреби та в умовах нападу ворога українські військові мають наказ давати відсіч бойовикам.

ЗА КРАЙНЬОЇ ПОТРЕБИ ТА В УМОВАХ НАПАДУ ВОРОГА УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ МАЮТЬ НАКАЗ ДАВАТИ ВІДСІЧ БОЙОВИКАМ

Верховний Головнокомандувач наголосив, що для успішного виконання завдань потребує розв'язання низка проблем — незадовільний рівень забезпеченості військ сучасними радіолокаційними комплексами та лазерними далекомірами, зокрема приладами нічного-денного бачення; брак програмно-апаратних засобів для автоматизації процесів управління вогнем на базі планшетів і кишенькових комп'ютерів та відсутність достатнього забезпечення безпілотними комплексами розвідки. Артилерійські підрозділи потребують оснащення сучасними технічними засобами контрбатарейної боротьби дальньої дії — як вітчизняного виробництва, так і отриманих у межах міжнародної технічної допомоги.

«Потребує опрацювання питання постачання для Збройних Сил високоточних боєприпасів. Це окреме завдання підприємствам та керівництву «Укроборонпрому», — зазначив глава держави.

Президент зауважив, що вирішив ознайомитися з новітніми та модернізованими зразками озброєння та військової техніки ракетних військ і артилерії, які розроблені та виготовляються українськими підприємствами оборонно-промислового комплексу. «Держава виділила значні кошти для забезпечення національного війська необхідним озброєнням та військовою технікою. Зроблю все можливе, щоб ці кошти були використані максимально ефективно», — наголосив Петро Порошенко.

Вітчизняним ВПК розроблено сучасні протитанкові ракетні комплекси, міномети різних калібрів, високоточний артилерійський снаряд. На завершальній стадії перебувають роботи зі створення сучасних комплексів управління, модернізації систем залпового вогню, а в березні були успішно проведені перші випробування вітчизняного високоточного снаряду «Вільха» до системи залпового вогню «Смерч».

«Впевнений, що озброєні сучасною зброєю та своєю майстерністю українські воїни забезпечать утримання визначених рубежів, а з часом з бійцями дипломатичного фронту примусять окупантів забратися геть з нашої землі», — резюмував Президент.

Під час ознайомлення зі зразками озброєння та військової техніки главі держави були представлені сучасні розробки українського ОПК, зокрема командний пункт автоматизованого центру управління вогнем за стандартами НАТО, системи розвідки та управління вогнем на основі безпілотних літальних апаратів (БПЛ), засоби тактичної розвідки, прилади нічного бачення, системи виявлення снайперів, модернізована система залпового вогню БМ-21 М «Верба», новітні зразки озброєння ПАТ «Чезара», розвідувальний комплекс БпАК Fly Eye, засоби контролю за кордоном, БПЛ та бойові «безпілотники», медичні автомобілі та зразки стрілецької зброї.

ВІЙСЬКО ЗАБЕЗПЕЧАТЬ СУЧАСНИМИ ТОПОГРАФІЧНИМИ ДАНИМИ

У Києві в Головному управлінні військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України відбулося підписання Основної угоди про обмін та співробітництво між Міністерством оборони України та Національним агентством геопросторової розвідки міністерства оборони США.

У межах заходу обговорювалися шляхи реалізації положень Основної угоди. За словами начальника Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України генерал-майора Миколи Кравчука, йшлося, зокрема, про підготовку спеціалістів у Національному коледжі геоінформаційної розвідки (форт Бельвуар, штат Вірджинія, США). Вони забезпечуватимуть реалізацію спільних проектів щодо створення геоінформаційної продукції та передумов для надання можливості Міноборони брати участь у Міжнародній програмі спільного виробництва геопросторової інформації. Ішлося й про доступ до геопросторової бази даних щодо необхідних районів світу, що сприятиме завчасному забезпеченню сучасними топографічними даними Збройних Сил України, у тому числі миротворчих підрозділів за межами України.

Вадим КОВАЛЬОВ

ПОГОДЖЕНО КАНДИДАТУРУ КОМАНДУВАЧА ВМС ЗС УКРАЇНИ

Президент — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко — провів зустріч із виконувачем обов'язків командувача Військово-Морських Сил Збройних Сил України генерал-лейтенантом Ігорем Воронченком.

«Після консультацій із Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, Міністром оборони та начальником Генерального штабу ЗС України я прийняв рішення погодити вашу кандидатуру. Ми даємо певний час для того, щоб ви могли проявити свої найкращі якості», — сказав Петро Порошенко, повідомляє прес-служба глави держави.

Президент згадав події дворічної давнини, коли Ігор Воронченко проявив мужність та вірність військовій присязі під час незаконної анексії Криму російськими агресорами та робив усе можливе для збереження військової техніки і виведення особового складу своєї частини на материк.

Петро Порошенко також наголосив на необхідності приділити особливу увагу тим морякам і членам їхніх родин, які залишилися вірними українській військовій присязі та вийшли з Криму. При цьому глава держави підкреслив, що Військово-Морські Сили України для нього як Верховного Головнокомандувача «залишаються одним із перших пріоритетів».

Президент особливо відзначив важливість повернення Одесі «статусу морської столиці України» та якомога скорішого облаштування штабу Військово-Морських Сил ЗС України в цьому місті.

САНКЦІЇ ЩОДО РФ МОЖУТЬ СКАСУВАТИ ТІЛЬКИ ПІСЛЯ ВИКОНАННЯ МІНСЬКИХ УГОД

«Санкції щодо Росії можуть і повинні бути скасовані тільки тоді, коли Росія повністю виконає свої зобов'язання в межах Мінських угод», — заявив президент США Барак Обама під час спільної прес-конференції с канцлером ФРН Ангелою Меркель. Він також закликав новий український уряд не сходити зі шляху економічних, політичних та енергетичних реформ у країні, повідомляє «Укрінформ».

Ангела Меркель своєю чергою наголосила на тому, що перемир'я на Сході України нестабільне, тому США і Німеччина будуть здійснювати спільні кроки для розв'язання цієї проблеми.

АГРЕСІЯ РОСІЇ В УКРАЇНІ — ЗАГРОЗА ДЛЯ ВІЛЬНОЇ ЄВРОПИ

Російська агресія в Україні становить загрозу для Європи та прогресу, досягнутого після холодної війни. Про це заявив президент США Барак Обама у Ганновері під час зустрічі з європейськими лідерами, повідомляє «Укрінформ».

«Російська агресія кричуще порушила суверенітет і територію незалежної європейської держави — України, і це викликає занепокоєння у наших союзників на сході Європи, загрожуючи нашому баченню цілісної, вільної і мирної Європи. Вона також загрожує прогресу, якого було досягнуто з часу закінчення холодної війни», — сказав він.

Швартування бойової техніки

ВДВ ГОТОВІ ДО ДЕСАНТУВАННЯ

Десантники провели практичні заняття зі швартування бойової техніки на військово-транспортні літаки Іл-76

Підрозділи окремої повітрянодесантної бригади Високомобільних десантних військ Збройних Сил України здійснили марш у визначений район, де провели практичні заняття зі швартування бойової техніки на військово-транспортні літаки Іл-76 та з підготовки її до десантування. Окрім того, екіпажі бойових машин відпрацювали дії після приземлення техніки, повідомляє Управління комунікацій та преси Міністерства оборони України.

Заняття проводилися з використанням усіх можливих засобів. Військовослужбовці відпрацювали швартування та підготовку техніки до десантування за допомогою парашутно-реактивних і багатокупольних платформених та безплатформених систем.

Під час занять десантники продемонстрували злагоджену роботу та відпрацьовані до автоматизму навички з повітрянодесантної підготовки. Слід зазначити, що саме від цих складових залежить успішне виконання бойових завдань.

МІНОБОРОНИ ДОРУЧЕНО ПРИСКОРИТИ РОЗРОБКУ ПОЛОЖЕННЯ ПРО КАПЕЛАНСТВО

Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з керівниками церков і релігійних організацій доручив Міністерству оборони України прискорити розробку положення про капеланство у Збройних Силах України та інших силових структурах, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко наголосив на важливості розвитку інституту капеланства у Збройних Силах та інших силових структурах. Президент нагадав, що українське військо за останні два роки суттєво змінилося: значною частиною ЗС України нині є контрактники, відчутно покращився морально-психологічний клімат.

«Але роль капелана та слова Божого важко переоцінити. Тим церквам, які займаються активною місіонерською діяльністю, мають достатню кількість капеланів, велика подяка, бо російська агресія проти нашої держави, яка почалася з незаконної анексії Криму і продовжилася на Сході України, сатанинські полчища стали складним випробуванням для держави, для суспільства, для мене і для Церкви», — зазначив Петро Порошенко, додавши, що Україна це випробування з честю витримала.

«ЧОРНОБИЛЬ ПЕВНОЮ МІРОЮ СТАВ КАТАЛІЗАТОРОМ РОЗПАДУ СРСР»

«На історичному шляху, яким крокує український народ, Чорнобильська трагедія стала найбільшим випробуванням між Другою світовою війною та війною, яку проти України розв'язала Москва», — зазначив Президент України Петро Порошенко у своєму виступі під час заходів у зв'язку з 30-ми роковинами Чорнобильської катастрофи.

«У той час, коли все ще потрібні колосальні ресурси на подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, коли конче необхідні великі кошти на соціальну підтримку ліквідаторів і потерпілих, ми мусимо витрачати на оборону та безпеку ледве не п'яту частину видатків нашого бюджету», — наголосив глава держави.

«Чорнобиль певною мірою став каталізатором розпаду СРСР, сприяв появі в Україні опозиційних антиімперських рухів і наближенню нашої Незалежності. Водночас він породив потужні нуклеарні фобії і антиядерні настрої. Постчорнобильське суспільство неначе підштовхнуло тодішню владу до рішення про відмову від атомної зброї.

Несприйняття Кремлем самостійності України та відсутність дієвих гарантій безпеки без'ядерної України у Будапештському меморандумі в свою чергу спровокували напад Росії на Україну. Російська агресія, по-перше, підірвала довіру неядерних держав до режиму нерозповсюдження цієї зброї, а по-друге, створила загрозу повторення атомної катастрофи на території нашої держави.

І хай це нікому не видається утопією! Не забуваймо: активні бойові дії точилися за кількасот кілометрів від Запорізької АЕС. Росія готувала повномасштабну війну проти України. Як мінімум — планувала військові дії та безлад на більшій частині території нашої держави. В тому числі там, де розташовано чимало небезпечних об'єктів.

Ми вдалися до посилених заходів безпеки на АЕС; захищаємо їх від можливих атак з боку терористично-диверсійних груп у гібридній війні.

Нашим унікальним досвідом забезпечення фізичного захисту радіоактивних матеріалів та ядерних об'єктів від можливих диверсій я ділився з нашими партнерами під час саміту з питань ядерної безпеки у США на початку квітня. Боротьба проти можливого ядерного тероризму має координуватися на міжнародному рівні, й у цій співпраці бере активну участь Служба безпеки України», — сказав Президент.

ПОНАД 100 ПРАЦІВНИКІВ СТОЛИЧНОГО ВІЙСЬКОВОГО ГОСПІТАЛЮ З ПЕРШИХ ДНІВ АВАРІЇ НА ЧАЕС БРАЛИ УЧАСТЬ У ЛІКВІДАЦІЇ ЇЇ НАСЛІДКІВ

У Національному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» відбулося відкриття меморіальної дошки в пам'ять про трагічні події 30-річної давнини

— Це була трагедія мільйонів. Понад 100 працівників нашого військового госпіталю з перших днів брали активну участь у ліквідації наслідків аварії, — розповів начальник Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» генерал-майор медичної служби Анатолій Казмірчук.

Меморіальну дошку відкрили на базі кардіологічного відділення, оскільки саме там 1986 року було обстежено та проліковано 476 ліквідаторів наслідків катастрофи. Загалом понад 800 постраждалих пройшли тоді лікування у військовому госпіталі.

— Ця трагедія повинна стати нагадуванням про те, чого варті політичні амбіції, коли влаштовуються фактично експерименти на людях, — наголосив помічник Міністра оборони України з медичного напряму та реабілітації полковник медичної служби Всеволод Стеблюк. — Наша боротьба з наслідками аварії не припиняється. З кожним роком хвороби стають більш серйозними, тяжка патологія супроводжує ліквідаторів, які отримали навіть невеликі дози опромінення. Значно зросла кількість випадків онкології щитовидної залози та інших органів, — додав полковник медичної служби.

Олена КРУГЛЄНЯ

ОГОЛОШЕННЯ

Державний науково-дослідний інститут авіації оголошує конкурс на заміщення наукових військових посад офіцерського складу:

1. Провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження розробок та модернізації військової авіаційної техніки) науково-дослідного управління (розвитку та модернізації військової авіаційної техніки), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн.

1.1. Умови конкурсу: можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають повну вищу освіту за фахом, науковий ступінь кандидата технічних наук, вчене звання старшого наукового співробітника або доцента, термін перебування на попередній посаді не менше 1 року, стаж наукової або науково-педагогічної діяльності не менше 3 років.

2. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (експлуатації бортового обладнання) науково-дослідного управління (експлуатації військової авіаційної техніки), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

3. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (наукового супроводження розробок та модернізації військової авіаційної техніки) науково-дослідного управління (розвитку та модернізації військової авіаційної техніки), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

4. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розробки та модернізації бортового обладнання і систем повітряної розвідки) науково-дослідного управління (розвитку та модернізації військової авіаційної техніки), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

5. Старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (розвитку та модернізації безпілотних авіаційних комплексів) науково-дослідного управління (розвитку та модернізації військової авіаційної техніки), ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн.

2.1. Умови конкурсу: можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають освітньо-кваліфікаційний рівень магістра (спеціаліста), офіцера військового управління тактичного рівня, термін перебування на попередній посаді не менше 1 року, стаж наукової або науково-педагогічної діяльності не менше 3 років.

Для участі в конкурсі на заміщення посад офіцерського складу надсилаються такі документи (матеріали): рапорт за підпорядкованістю, автобіографія, копії документів про освіту, службова характеристика, службова картка, медична книжка та довідка про проходження військової служби, копія списку наукових праць або винаходів (за наявністю).

Особи офіцерського складу, які проходять військову службу за місцем проведення конкурсу, разом з рапортом про бажання взяти участь у конкурсі подають тільки службову характеристику та список наукових праць.

У разі, коли документи надаються на участь у конкурсі на посаду вищу, ніж та, на якій перебуває офіцер, додатково представляються відомості про перебування офіцера в Резерві кандидатів для просування по службі на вищу посаду.

Дата проведення конкурсу — 29 червня 2016 року.

Строк подання документів — з 29 квітня 2016 року до 29 травня 2016 року.

Документи надсилаються на адресу: 01135, м. Київ-135, вул. Андрющенка, 6В, Державний науково-дослідний інститут авіації. Секретарю конкурсної комісії з позначкою «На конкурс».

***

Військова академія (м. Одеса) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (0,5 ставки), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3105 грн.

2. Старший викладач кафедри військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу (0,25 ставки), ШПК — «працівник ЗСУ», посадовий оклад — 3573 грн.

Кваліфікаційні вимоги до посади старшого викладача:

особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців);

особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»;

особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь;

викладач без наявності наукового ступеня і вченого звання, який має не менше ніж п'ять років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Кваліфікаційні вимоги до посади викладача:

особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр»(для військовослужбовців);

особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом, ступінь вищої освіти «магістр»;

особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: заява, автобіографія, копії документів про освіту, кваліфікацію, копії документів про науковий ступінь, копії документів про вчене звання, службова характеристика; копія військового квитка, листок з обліку кадрів, список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 28.05.2016 р.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 63-14-75.

Документи надсилаються на адресу: 65009, м.Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

На 61-му році життя перестало битися серце відомого військового журналіста, колишнього відповідального редактора газети «Слава і честь» Південного оперативного командування ЗС України полковника у відставці

АКСЬОНОВА Павла Павловича

Усе своє свідоме життя він присвятив військовій журналістиці. Після закінчення Львівського вищого військово-політичного училища Павло Павлович понад 30 років прослужив у лавах Збройних Сил, пройшовши шлях від кореспондента-організатора дивізійної газети до відповідального редактора газети оперативного командування. Талановита людина, він і після звільнення в 2005 році з лав Збройних Сил України не зміг розпрощатися з журналістською справою. Тривалий час Павло Павлович працював у різноманітних друкованих виданнях Одеси, а впродовж останніх декількох років був прес-секретарем військової прокуратури Південного регіону України.

Ті, хто були особисто знайомі, служили та працювали з Павлом Павловичем, запам'ятають його як справжнього офіцера, добру, скромну, порядну і чуйну людину, яка виховала не одне покоління військових журналістів. Спочивайте з миром, Павле Павловичу, світла пам'ять про Вас назавжди залишиться в серцях ваших товаришів по службі, колег, близьких і рідних людей!

Колеги — військові журналісти

«В УСІХ РЕФОРМАХ НАШЕ ВІЙСЬКО ОРІЄНТУЄТЬСЯ НА СТАНДАРТИ, ЗАПРОВАДЖЕНІ В КРАЇНАХ НАТО»

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак

«Коли відбуваються реформи, завжди є протистояння. Цей опір відчувається з боку наших ворогів, які не бажають, аби українські Збройні Сили мали перспективу й були сильними. Адже міцні Збройні Сили — це гарант територіальної цілісності України. Сьогодні Збройні Сили України вже стали іншими», — наголосив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час спілкування з іноземними журналістами.

«Останнім часом я провів багато зустрічей у Штаб-квартирі Альянсу. Ми обговорювали багато важливих питань. За останній рік ми підготували абсолютно нові по суті документи оборонного планування. Сьогодні ми практично завершуємо опрацювання Стратегічного оборонного бюлетеня, який стане дорожньою картою реформування Збройних Сил України. Усі ці документи ми опрацьовували разом з Офісом НАТО в Україні, залучали до цієї роботи й науковців та радників з Альянсу, які працюють при Міноборони та Генеральному штабі. Неодноразово я обговорював з керівництвом Альянсу ті кроки, які ми спільно робимо задля того, аби реформувати Збройні Сили України. І практично за всіма позиціями, за всіма нашими планами ми отримали повну підтримку. Звісно, кожна людина має особисту думку. На моє глибоке переконання, ми все робимо правильно і виважено. Ми обрали шлях і прямуємо ним, маючи на меті змінити Збройні Сили. Те, що ми спланували, буде виконано».

ЩОДО РОЗПОДІЛУ ПОВНОВАЖЕНЬ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ ТА ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

«Суть реформи полягає в необхідності створення системи керівництва Збройних Сил, яка буде побудована на новому розподілі завдань, функцій, а також повноважень та звітності. Ця система і принципи, на яких ми працюємо, є абсолютно новими, такими, як у країнах Альянсу. Тобто це демократичний цивільний контроль над Збройними Силами України та уникнення дублювання функцій, які сьогодні існують між Міністерством оборони та Генеральним штабом. Це також розподіл повноважень щодо формування оборонної політики та практичне виконання цих заходів. Нам необхідно максимально розділити повноваження, починаючи від вищих органів військового управління і до найнижчих ланок. Сьогодні я вже почав цю роботу в Міністерстві оборони. Дуже багато своїх повноважень делегую своїм заступникам та керівникам департаментів, тим самим значно підвищуючи їхню відповідальність за прийняття рішень.

На сьогодні у Міністерстві оборони працюють 770 осіб і 300 забезпечують роботу. Тобто тисяча людей щодня працює, а рішення приймає одна людина — міністр оборони. Звісно, ефективність такої системи є низькою. Тому її необхідно змінити. Це дасть можливість швидко, оперативно та своєчасно приймати рішення практично за всіма позиціями. Нам необхідно розмежувати функції щодо формування, оснащення, підготовки особового складу. Практично, ми вже на стадії завершення. Треба чітко розуміти, що має робити Міністерство оборони, а що — Генеральний штаб.

Другий, дуже серйозний блок питань, які нам необхідно вирішити, — це зміна системи оборонного планування та управління ресурсами. І тут ми також орієнтуємося на стандарти, запроваджені в країнах Альянсу».

ЩОДО ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЇ ВІЙСЬКА

«Ще одне, дуже важливе, питання, пов'язане з професіоналізацією Збройних Сил України. Це і нова система підготовки, і нові підходи: створення сучасної системи кадрового менеджменту, концепція кадрового забезпечення. Я прийняв рішення скоротити на 200 осіб апарат Міністерства оборони, але думаю, що їх буде більше. Сьогодні ми зробили оголошення — пропозицію для всіх, хто має відповідний досвід та бажання працювати в Міністерстві оборони. Будемо набирати нових людей».

«ЦЬОГО РОКУ ЗАВЕРШИМО РОБОТУ З НАБУТТЯ БОЙОВИХ СПРОМОЖНОСТЕЙ СИЛАМИ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ»

«Наступний важливий блок питань — це набуття бойових спроможностей основними підрозділами Збройних Сил, запровадження спільної підготовки військ за стандартами НАТО. Наприклад, щороку ми збільшуємо кількість спільних навчань з країнами Альянсу. Це, зокрема, підготовка інструкторів у навчальних центрах. Цього року ми плануємо завершити роботу з набуття бойових спроможностей Силами спеціальних операцій. Також плануємо провести оптимізацію номенклатури озброєння та військової техніки, і сьогодні, коли ми проводимо закупівлю нового озброєння, ми робимо це відповідно до стандартів НАТО. Наш оборонно-промисловий комплекс так само пристосовується до цих стандартів.

Сьогодні дуже важливу роль відіграє і створення нової логістичної системи. Тут ми беремо за основу і вивчаємо основні логістичні доктрини, які вже десятки років працюють в Альянсі. Я зустрічався з представниками компаній, зокрема, американських, які можуть надати нам практичну допомогу у впровадженні цих підходів у Збройних Силах України».

ЩОДО РЕФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ І НАУКИ

«Ми також плануємо реформувати військову освіту та науку. Вже незабаром почуєте про зміни в нашому основному військовому виші — Національному університеті оборони України, про зміни в керівництві й у підходах до навчання. За основу візьмемо досвід, який отримали в зоні АТО, та досвід підготовки наших партнерів».

«ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ РЕФОРМУВАННЯ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ ДО КІНЦЯ 2018 РОКУ, А ЗБРОЙНИХ СИЛ — ДО КІНЦЯ 2020 РОКУ»

«У нас є чіткий план. До кінця цього року ми плануємо вдосконалити нормативно-правову базу для оборонної реформи і почати активну фазу реформування Міністерства оборони. Цього року ми плануємо здійснити реорганізацію мінімум чверті всіх структурних підрозділів у Міноборони та Генштабі. Також плануємо значно посилити силами і засобами Повітряні Сили, Сили спеціальних операцій та Військово-Морські Сили.

До кінця 2017 року в нас у планах — реорганізація 80 відсотків Міністерства оборони, всіх підрозділів і завдань. Паралельно реорганізуємо завдання, підрозділи, структуру, персонал. Так необхідно робити тому, що коли змінювати щось одне і не змінити інше, то результату не буде. Ми помилялися на першому етапі, коли почали реформу знизу. Коли доходили до якогось органу військового управління, ми зупинялися. Ми визнаємо свої помилки, але ми їх бачимо і працюємо по-іншому. До кінця 2017 року ми плануємо на 40 відсотків поміняти структурні підрозділи Генерального штабу та реорганізувати їх. Ми повинні 2017 року завершити набуття бойових спроможностей Об'єднаного оперативного штабу, на який буде покладено величезне завдання. Також маємо на меті закінчити реформування видів Збройних Сил до кінця 2017 року.

2018 року ми плануємо завершити реформування Міністерства оборони, у Генеральному штабі закінчити реорганізацію 90 відсотків усіх структурних підрозділів. Також ми маємо завершити реформування та набуття відповідних бойових спроможностей територіальних органів управління, оперативних та повітряних командувань відповідно до нових структур та завдань.

2019 року маємо на меті завершити реформування Генерального штабу та створити систему управління Збройними Силами відповідно до стандартів Альянсу, провести реформування органів військового управління і підрозділів до взводу включно. Попереду — величезна робота. І до кінця 2020 року ми плануємо ще раз проаналізувати, де ми знаходимося, де помилилися, що ще не зробили, і вже до кінця року завершити цю роботу.

Після цієї роботи ми хочемо побачити, що в Міністерстві оборони реалізований основний принцип країн Альянсу, а також цивільний контроль над Збройними Силами України. Це означає, що міністр оборони — цивільна посадова особа. До того ж вводиться посада державного секретаря, значно вдосконалюється нормативно-правова база з питань забезпечення воєнної безпеки і оборони держави. І ми плануємо досягнути чіткого розподілу функцій і завдань між усіма органами військового управління.

У Генеральному штабі плануємо отримати перехід на стандарти НАТО в організації планування та управління військами. Я дуже часто чую, як деякі експерти кажуть: «Стандарти НАТО». У Альянсі на першому плані — принципи і підходи. Можна навчити солдата діяти за стандартами НАТО і дати йому зброю, як у країнах Альянсу, але якщо не змінити принципи прийняття рішення, планування й управління, цей солдат довго на полі бою жити не зможе. Тому в Генеральному штабі нам необхідно переглянути структуру, яка максимально наближена до стандартів Альянсу. В цьому питанні Генеральний штаб достатньо плідно працює, і я думаю, що ми виходимо на гарний результат.

Нам необхідно створити ефективну систему логістичного забезпечення, і вона буде створена. Також потрібно припинити навантажувати Збройні Сили виконанням невластивих функцій. Слід поміняти систему підготовки, управління, підходи. Після нашої реформи ми матимемо цей результат.

Реформа армії є надзвичайно цінною і важливою. Але робити реформу армії окремо від реформи військово-промислового комплексу та економіки дуже важко. Адже можливості обмежуються. Тут усе залежить від нашої економіки, а також від того, як буде просуватися вперед ОПК.

Ми підготували програму реформування та розвитку системи медичного забезпечення Збройних Сил України й отримали абсолютно позитивну рецензію від Штаб-квартири НАТО. Отже, реформа, яку ми плануємо провести, є правильною, ефективною і відповідає всім вимогам Альянсу».

Управління комунікацій та преси Міністерства оборони України

Спільно з НАТО Україна зможе надійно забезпечити свою безпеку і оборону

ПОНАД ПОЛОВИНУ УКРАЇНЦІВ ПІДТРИМУЮТЬ ЧЛЕНСТВО УКРАЇНИ В АЛЬЯНСІ

Просування України до членства в НАТО виявилося досить складним і суперечливим процесом. На цьому шляху були й певні зрушення, і перешкоди, і непоправні втрати з поверненням у минуле

Проте, як показує історичний досвід, НАТО була і залишається найбільш дієвою безпековою та оборонною структурою, без членства в якій Україна не зможе надійно забезпечити свою безпеку і оборону. Тому, на переконання професора Дипломатичної академії України Григорія Перепелиці, відносини з НАТО мають бути найбільш пріоритетним напрямом зовнішньої і безпекової політики нашої держави.

— Наближення України до НАТО залежить від тієї ролі, яку Альянс може відіграти в забезпеченні безпеки України, а також від усвідомлення потреб суспільства, — сказав він, виступаючи перед слухачами Національного університету оборони України імені Івана Черняховського в межах XVI Міжнародного тижня. — Євроінтеграційний курс України та російська воєнна агресія ультимативно поставили питання про кардинальний перегляд відносин з НАТО, логічною відповіддю на яке була б відмова від позаблокового статусу та приєднання до Північноатлантичного альянсу. Свого часу це зробили всі центральноєвропейські країни, які в часи «холодної війни» належали до комуністичного табору.

Іншим чинником, який підтримує євроатлантичні прагнення України, на переконання експерта, є кардинальна зміна суспільної думки щодо членства країни в НАТО.

— Під впливом війни суспільство почало усвідомлювати свої національні інтереси. А вони тісно пов'язані з інтересами національної безпеки і оборони, які можуть бути захищеними в системі колективної оборони і безпеки НАТО, — пояснив Григорій Перепелиця. — Усвідомлення цього інтересу сприяло збільшенню кількості прихильників членства в НАТО з 15 відсотків (2012 року) до 51 відсотка (2015 року).

На думку експерта, на сьогодні вже сформульовані ключові принципи безпекової політики України, які безпосередньо стосуються перспективи відносин України з НАТО. Зокрема, йдеться про отримання воєнної допомоги у відсічі воєнної агресії Росії поза межами членства в Альянсі та перспективу членства України в НАТО тільки після завершення реформ і проведення референдуму.

Як зазначає Григорій Перепелиця, членство в НАТО на сьогодні розглядається як гіпотетичне і переважно в декларативному сенсі.

На Саміті НАТО в Уельсі у вересні 2014 року сформульовано спільний підхід до розвитку співробітництва між Україною та НАТО. Цей підхід зводився до основних напрямів співпраці, серед яких засудження Альянсом незаконної і нелегітимної анексії Криму Росією та її цілеспрямованих дій для дестабілізації ситуації на Сході України. Також йшлося про підтримку НАТО зусиль української влади із врегулювання конфлікту політичним шляхом та надання подальшого розвитку Річній національній програмі співробітництва в межах Особливого партнерства між Україною і Альянсом, насамперед у галузі безпеки й оборони.

СУСПІЛЬСТВО ПОЧАЛО УСВІДОМЛЮВАТИ СВОЇ НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ, ЯКІ ТІСНО ПОВ'ЯЗАНІ З ІНТЕРЕСАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

За роз'ясненням експерта, в цих принципах зафіксована чітка позиція НАТО щодо ситуації, яка склалася в Україні, й окреслені межі взаємовідносин України та НАТО на перспективу.

— Члени Альянсу пообіцяли підтримати зусилля української влади із врегулювання конфлікту виключно політичним шляхом без застосування військової сили. Це означає, що Альянс надаватиме політичну підтримку Україні та здійснюватиме політико-дипломатичний тиск на Росію з метою повного виконання нею Мінських угод з мирного врегулювання конфлікту на Донбасі. Щодо надання воєнного обладнання чи нелетальної зброї кожна країна-член Альянсу вирішуватиме самостійно на національному рівні в межах двосторонніх відносин з Україною. Така допомога не може розцінюватись як зовнішнє втручання у внутрішні справи України.

Подальші відносини між Україною та НАТО мають розвиватися в межах «особливого партнерства» шляхом імплементації Річної національної програми співробітництва.

Таким чином, зазначає експерт, Києвом була вироблена формула пріоритетів у відносинах України з НАТО і ЄС, яку можна сформулювати так: «Співробітництво з НАТО як частина євроінтеграційного курсу в ЄС». Водночас фахівці зауважують, що для інших країн Центральної Європи визначення відносин з Альянсом звучить як «Членство в НАТО як євроатлантичний курс включно з членством в ЄС». При цьому стратегія національної безпеки України визначає особливе партнерство основною формою відносин з НАТО.

— Україна розглядає розвиток особливого партнерства з НАТО на основі Хартії про особливе партнерство між Україною та Організацією Північно-Атлантичного договору, підписаної 9 липня 1997 року, Декларації про її доповнення від 21 серпня 2009 року та Річних національних програм співробітництва Україна-НАТО. Особливе партнерство позиціонується як пріоритетний напрям безпекової політики нашої держави, — зазначив Григорій Перепелиця. — Виходячи з довгострокової мети приєднання до загальноєвропейської системи безпеки, основу якої становить НАТО, Україна поглиблюватиме співробітництво з Альянсом з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства в цій організації.

За словами експерта, статті 54 та 55 Воєнної доктрини України обмежують цілі відносин з НАТО тільки досягненнями стандартів та критеріїв членства в НАТО: «Україна буде інтегруватися до європейського політичного, економічного, правового простору з метою набуття членства в ЄС, а також поглиблювати співпрацю з НАТО для досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства в цій організації». При цьому пріоритетним завданням поглиблення співпраці з НАТО є досягнення до 2020 року повної сумісності Збройних Сил України з відповідними силами держав-членів НАТО. Деякі експерти розглядають такі завдання як приховану інтеграцію України в НАТО. Але в самому Альянсі зазначають, що для вступу до НАТО Україна повинна насамперед удосконалити та модернізувати свою армію.

У підсумку слід зазначити, що російська гібридна війна проти України — це виклик не тільки Україні, але й усьому світовому порядку. Насамперед — європейській безпеці, основною опорою якої є Альянс. Якщо ж у НАТО немає бажання захищати Україну від російської воєнної агресії, то вона принаймні має усвідомити рівень загрози для самого Альянсу.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Доктор Ендрю Монаган, старший науковий співробітник програми «Росія і Євразія», Чатем-Хауз (Королівський інститут міжнародних відносин, Великобританія):

Війна в Україні, а потім втручання Росії у війну в Сирії, підсилили відчуття раптовості та неочікуваності дій з боку Кремля. Західна політика гостро реагує на це, накладаючи низку економічних та фінансових санкцій, припинивши багатосторонні формати діалогу з Росією, намагаючись активізувати НАТО планом дій, гарантуючи підтримку та стримання агресії з боку Росії такими шляхами. При цьому мало обговорюється нова форма російської війни — так звана гібридна війна.

Центральним питанням останніх двох років є забезпечення західної єдності в боротьбі з Росією. Водночас це політичне товариство розділяється на тих, хто захищає відміну санкцій та намагається запроваджувати більш активну співпрацю з Росією в питанннях Сирії та стабілізувати відносини між Заходом і Росією, та тих, хто підтримує більш жорсткий підхід до боротьби з агресором. Останні ж знають, про що потрібно домовлятися і що необхідно виконувати на цьогорічному Варшавському саміті НАТО влітку, і підтримують ідею можливого розширення санкцій через дії Росії в Сирії.

ГОЛОВА ВІЙСЬКОВОГО КОМІТЕТУ НАТО ЗАДОВОЛЕНИЙ ХОДОМ РЕФОРМУВАННЯ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

Оцінюючи масштаби проведених заходів реформування Збройних Сил України, голова Військового комітету НАТО генерал Петр Павел зазначив, що задоволений побаченим.

— Ви досягли значних результатів. Проведена робота вражає, особливо, якщо взяти до уваги те, що на Сході України тривають бойові дії, — зауважив він під час зустрічі з начальником Генерального штабу — Головнокомандувачем Збройних Сил України генералом армії України Віктором Муженком у Києві.

Зокрема в ході зустрічі було обговорено реформу Збройних Сил України в контексті розвитку їхніх оперативних спроможностей, підготовки військ з урахуванням досвіду АТО та переходу на стандарти НАТО.

Олена КРУГЛЄНЯ

Опитне, Водяне, Авдіївка, ДАП та низка інших «гарячих» точок — шлях 81-ї бригади в АТО

ДЕСАНТНИЙ «МАЛЮК» ІЗ БОЙОВИМ ДОСВІДОМ,

або Про деякі кроки становлення новосформованого аеромобільного з'єднання ВДВ

81-ша окрема аеромобільна бригада, якою командує полковник Євген Мойсюк, перебуває, можна сказати, у віці «немовляти». Минуло лише трохи більше року, як вона була сформована, утім бойового досвіду цього з'єднання вистачить явно не на одну бригаду. Опитне, Водяне, Авдіївка, ДАП та низка інших «гарячих» точок зони АТО — віхи бойового шляху цієї бригади.

Річ у тім, що пункт постійної дислокації 81-ї окремої аеромобільної бригади розташований безпосередньо в зоні проведення антитерористичної операції. Тож природно, що її військовики постійно перебувають на передовій. Для них це не просто службово-бойове відрядження, а місце постійної дислокації. Їм тут, на Донбасі, служити та жити не тільки сьогодні, а й у майбутньому. І зовсім недаремно серед бригад Високомобільних десантних військ ЗС України 81-ша оаембр на цей момент не тільки найбільша за чисельністю, а ще й називається неформально «Донецькою». Ось і зараз декілька підрозділів бригади перебувають не тільки на одній із «найгарячіших» ділянок фронту — у промисловій зоні Авдіївки, а й виконують завдання на інших, не менш відповідальних ділянках зони АТО.

— Так, бойового досвіду в нас чимало, причому не тільки в бійців безпосередньо 81-ї оаембр, але й у військовиків інших частин та з'єднань ВДВ. Річ у тім, що бригада формувалася на базі декількох бригад ВДВ ЗС України, і багато хто з наших військовиків до потрапляння в її лави мав за плечима вагомий «бойовий багаж», — розповідає старший офіцер відділення по роботі з особовим складом бригади майор Денис Свенчковський.

Звісно, для такої бригади питання бойового вишколу, злагодженості дій (як окремих військовиків, підрозділів, так і загалом бригади) — на першому плані. І тому в цьому з'єднанні їм приділяють чимало часу та зусиль. Тим паче, що командир бригади полковник Євген Мойсюк як ніхто знає і розуміє значення цих показників для загального стану боєздатності бригади, а отже — спроможності виконувати бойові завдання безпосередньо в зоні АТО. Він сам має за плечима значний професійний досвід — як участі у миротворчих місіях, так і в зоні АТО, де воює чи не з перших тижнів. Командир бригади не визнає компромісів та послаблень — десантник повинен уміти не просто воювати, а й перемагати…

ПУНКТ ПОСТІЙНОЇ ДИСЛОКАЦІЇ 81-Ї ОКРЕМОЇ АЕРОМОБІЛЬНОЇ БРИГАДИ РОЗТАШОВАНИЙ БЕЗПОСЕРЕДНЬО В ЗОНІ ПРОВЕДЕННЯ АТО

Попри нетривалий термін свого існування, з'єднання послідовно пройшло всі належні етапи бойової підготовки та бойового злагодження. Під час цього процесу особовому складу новоспеченої десантної бригади довелося добре попрацювати в декількох навчальних центрах. Бійці з'єднання тренувалися на полігонах в районі Житомира, Миколаєва, Херсона тощо. Бригада послідовно нарощувала рівень своєї боєздатності. Розпочала з підготовки окремого бійця-десантника, а закінчила, серією ротних та батальйонних тактичних навчань (РТН та БТН) із бойовою стрільбою, бригадними навчаннями в повному складі, із здійсненням маршу та проведенням бойових стрільб зі штатного озброєння та бойової техніки. І сьогодні вона цілком спроможна виконувати бойові завдання в зоні АТО.

Однак самі десантники не вважають, що досягнули у власній професійній майстерності якогось гранично-го показника. Тож намагаються за першої-ліпшої нагоди суттєво її наростити. Тим паче, що сам процес бойової підготовки у з'єднанні постійно вдосконалюється. Тут це вважають цілком виправданим правилом. А надто всі ці зміни зумовлені передусім бойовим досвідом військовиків бригади, якого вони постійно набувають, виконуючи завдання в зоні АТО. Наприклад, упровадження нової комплексної тактико-вогневої вправи у підготовку бійців бригади було обумовлене необхідністю максимально наблизити стрілецькі навички військовослужбовців до вимог реальних бойових умов. Тож відтепер вогнева підготовка десантників набула нового рівня якості та адаптації до реальних бойових умов.

Зміни відбулися й у тактичній підготовці підрозділів та низці інших напрямів та предметів бойового навчання. Тому сьогодні за цієї новою методою у бригаді організована майже вся бойова підготовка. Головний її сенс — вчити того, що необхідне в бою, а не на папері…

У бригаді перманентно тренуються всі — від офіцерів управління бригади, які регулярно залучаються до занять з особистої професійної військової підготовки, до підрозділів, які безпосередньо виконують бойові завдання, зокрема й на «передній лінії». Окрім того, регулярні тренування фахівців окремих військових спеціальностей — розвідників, медиків, зв'язківців, артилеристів, снайперів — суттєво підвищують загальний рівень професійної майстерності бригади. А це, за визначенням, не може не впливати на здатність підрозділів з'єднання як окремо, в автономному режимі, так і бригади загалом виконувати складні бойові завдання в зоні АТО.

Одночасно із бойовою діяльністю десантникам доводиться облаштовувати нове місце постійної дислокації, вдосконалювати матеріально-технічну базу розташування підрозділів з'єднання. Нещодавня передислокація низки підрозділів бригади в межах зони АТО в цьому сенсі поставила перед ними достатньо складні завдання. Тож десантникам доводиться одночасно і воювати, і будувати…

Причому слід зазначити, що військовики бригади в ході виконання бойових завдань у зоні АТО завжди демонстрували і продовжують демонструвати не тільки високий рівень професійної майстерності, а й високі морально-психологічні якості, вмотивованість та свідомість. А наявність у лавах з'єднання справжніх героїв, таких, як Герой України командир 5-ї батальйонної тактичної групи майор Ігор Герасименко, свідчить, що особовий склад бригади вже набув у цій справі достатньо вагомі традиції.

— Я жодного разу не чув і не бачив, щоби хтось із наших бійців відмовився від виконання бойових завдань, спираючись на ту чи іншу «поважну» причину, — продовжує майор Денис Свенчковський.

Загалом важко збагнути, що цій бригаді виповнився лише рік, адже рівень її боєздатності, націленості на перемогу вражає. Можна впевнено констатувати, що цей «малюк» уже не тільки міцно став на ноги, а й здатний за потреби дати гідну відсіч ворогам України.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

МОБІЛЬНІСТЬ ПІДВИЩУЄ ІНТЕНСИВНІСТЬ ЗАНЯТЬ

Українські бійці проходять навчання під керівництвом військових інструкторів зі США, Канади та Литви

На Львівщині щодня тривають бої. Хоча й тренувальні, але від того не менш запеклі. Військовослужбовці однієї з бригад Високомобільних десантних військ, які проходять навчання в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки в межах курсу «Об'єднана багатонаціональна група з підготовки — Україна», кожне заняття в полі відпрацьовують в умовах, максимально наближених до бойових.

Зазначимо, що українські десантники — це вже третій підрозділ Збройних Сил України, який проходить інтенсивне навчання під керівництвом військових інструкторів зі США, Канади та Литви. Солдати українських підрозділів належать до військових частин, які брали безпосередню участь у проведенні АТО, тож початковий рівень підготовки та вмотивованості в них апріорі високий.

— Сьогодні наш взвод виконує тактичне тренувальне завдання: допомога у виконанні завдань піхоті та артилерії, — розповідає командир відділення, військовослужбовець за контрактом Віталій. — Наше завдання, на перший погляд, просте: завдавати раптові точкові удари по обороні противника, пригнічувати вогнем його активність на малих ділянках оборони, ривками просуватися в глибину і корегувати артилерійський вогонь, який дозволятиме піхотинцям закріплюватися на нових позиціях. Ми — таке собі «вістря клинка».

Тактичне завдання, яке молодший командир-десантник описав за допомогою декількох фраз, утім багатокомпонентне за структурою та складне для виконання. Кожне відділення має свій алгоритм дій у часі та свій порядок просування вперед. За синхронізацією дій уважно слідкують інструктори, які супроводжують групи.

До слова, у складі груп є бійці, навчені подоланню інженерних перешкод. Коли одне з відділень дісталося ділянки місцевості, перегородженої «спіраллю Бруно», бійці взводу вогнем підтримали товариша, який за допомогою спеціальних ножиць швидко зробив прохід у цій перешкоді та помітив його спеціальними маркерами.

Українські десантники кажуть, що із американськими колегами в них добрі професійні стосунки.

— Розуміємо один одного з півслова, ми ж — десант. Вони, як і ми, майже всі з бойовим досвідом, були в Іраку, Афганістані. Тож зараз ним обмінюємося, — говорить зв'язківець Михайло.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

На Львівщині тренувальні бої тривають щодня

СТАНИЦЯ ЛУГАНСЬКА ЖИВЕ В РЕЖИМІ «ВІЙНА»

На цій ділянці не з одного, а відразу з декількох так званих «нульових» опорних пунктів українських військ навіть неозброєним оком можна спостерігати за рухом на позиціях бойовиків

Оборону тут тримає перший батальйон 28-ї окремої механізованої бригади

Селище міського типу Станиця Луганська — особливе місце на карті проведення АТО. Українські військовослужбовці, які обороняються на цій ділянці «фронту», опинилися в досить специфічній ситуації. Річ у тому, що вони перебувають у такому собі напівоточенні. З флангів їхні позицій блокуються або російським кордоном, до якого близько 10 кілометрів, у районі селищ Болотне та Сизе, або позиціями бойовиків так званої «ЛНР». Тому виконання підрозділами українського війська службово-бойових завдань у цій місцевості, яка густо поросла «зеленкою» у заплавах річки Сіверський Донець, пов'язане із загрозою для життя та здоров'я військовиків. Тим паче, що з боку бойовиків ведуться регулярні обстріли та активні дії диверсійно-розвідувальних груп (ДРГ).

Оборону тут тримає перший батальйон 28-ї окремої механізованої бригади, який очолює майор Юрій Крупко.

— Ми досить уважно відстежуємо як загальну ситуацію вздовж річки, по якій, власне, й проходить лінія «фронту», так і безпосередньо події в секторі нашої відповідальності та самому селищі, — розповідає командир 2-ї роти капітан Андрій Капковський. — Пильнувати доводиться постійно і цілодобово, адже тільки-но починає сутеніти, наші «опоненти» прокидаються і влаштовують шалену стрілянину. Переважно вони застосовують піхотне озброєння — стрілецьку зброю, великокаліберні кулемети, гранатомети, іноді підбираються до наших позицій, використовуючи зручну місцевість та «зеленку», яка протягом останніх тижнів почала бурхливо розростатися, на ближню дистанцію і ведуть стрільбу з підствольних гранатометів. А декілька днів тому застосували штатну зброю БМП-2 — 30-мм автоматичну гармату. Бойова машина бойовиків підійшла в темний час доби майже впритул до лінії розмежування і відкрила вогонь із заздалегідь підготовленої і добре замаскованої позиції.

Проте, за словами офіцера, всі ці регулярні нічні «вояжі» бойовиків зовсім не означають, що вони не можуть «прокинутись» і вдень. Буває, гатять у світлий час доби не менше, ніж уночі. Бійцям роти, які обороняються в кількох передових опорних пунктах уздовж річки, доводиться відповідати бойовикам, коли вони нахабніють і підбираються безпосередньо до їхніх позицій на дистанцію ефективного ведення вогню зі стрілецької зброї.

Ось чути в рації командира роти: «…По мені працюють поодинокими пострілами». Виявляється, біля автомобільного мосту бійці одного з опорних пунктів за допомогою підйомного автокрана вдосконалювали свої позиції в інженерному відношенні, заодно розбираючи завали на дорозі. Але це явно не сподобалося бойовикам, які засіли в «зеленці» на тому березі річки.

Чутно характерний глухий звук пострілу — і тієї ж миті в кабіні крана сиплеться скло. Потім лунає ще один постріл, і кран починає нахилятися — одне з коліс розірване вщент.

— А це в них таке ноу-хау у вигляді протитанкової рушниці Дегтярьова (ПТРД) зразка 1941 року. Це досить потужна й ефективна зброя, — коментує командир ВОПу. — На неї монтують оптичний прилад і отримують потужну великокаліберну рушницю, яка достатньо ефективна на відстані до 800 метрів (завдяки довгому стволу потужна бронебійна куля калібру 14,5 міліметрів розганяється під час пострілу до швидкості 1020 м/с). Із цим типом зброї ми тут стикалися вже неодноразово. Вона здатна «прошивати» навіть легкоброньовану техніку, не кажучи вже про якийсь автокран…

Навіть більше — досить часто бойовики розігрують цілу виставу, щоб імітувати обстріли своїх позицій українськими військами, звинуватити їх у порушенні Мінських домовленостей і мати «законну» причину обстріляти українських бійців. Для цього роблять декілька мінометних пострілів по покинутих позиціях у своєму тилу, а потім, «образившись», відкривають шалений вогонь по опорних та спостережних пунктах українських військ. Або ж просто стріляють по селищу навмання, сподіваючись «зачепити щось важливе».

Загалом ситуація у Станиці Луганській та навколо неї залишається достатньо напруженою. Головною причиною цього є відносно мала відстань між позиціями сторін, які ворогують. По суті їх розділяє лише річка Сіверський Донець. Незабаром настане літо, на її берегах розростеться «зеленка», сама річка традиційно «спаде» у своїй течії, і все це з великою ймовірністю спонукатиме бойовиків до різного роду провокацій та обстрілів, активізації їхніх ДРГ.

На цій ділянці не з одного, а відразу з декількох так званих «нульових» опорних пунктів українських військ навіть неозброєним оком можна спостерігати за рухом на позиціях бойовиків. Подекуди вдається розгледіти розташування їхніх вогневих засобів. Тож українським бійцям доводиться щодня виявляти пильність, організовувати несення якісної бойової охорони і активно «закопуватись» у землю — вдосконалювати позиції в інженерному відношенні.

Загалом враження від перебування в цьому селищі в непідготовленої людини може викликати відчуття якогось дисонансу. Очевидно, що свого часу цілі квартали населеного пункту зазнали значних руйнувань унаслідок жорстоких обстрілів з мінометів, ствольної та реактивної артилерії. Так само очевидно, що в ході активної фази АТО тут точилися жорстокі бої (їхні сліди в селищі, особливо в районах, прилеглих до Сіверського Донця, зустрічаються майже на кожному кроці). Навколо самої Станиці Луганської — цілі гектари спаленого і потрощеного хвойного лісу, на дорогах нерідко трапляються вирви від мінометних та артилерійських мін і снарядів. Навіть на художньому панно центрального селищного Дому культури зіяє красномовний отвір від влучання 122-міліметрового снаряда. Навколо самого селища та на першій лінії у Станиці Луганській значні ділянки місцевості заміновані. Періодично з тих чи інших причин ці мінно-вибухові пристрої спрацьовують… І добре, коли обходиться без жертв. На жаль, у більшості випадків буває навпаки.

Але водночас тут працюють магазини та торговельні центри, банкомати, органи влади і навіть нічні клуби. Діти ходять до школи, функціонує районна лікарня, чимало місцевих мешканців уже встигли повернутися до селища й активно пораються на городах або власноруч відбудовують пошкоджені оселі.

ПОЗИЦІЇ НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ БЛОКУЮТЬСЯ АБО РОСІЙСЬКИМ КОРДОНОМ, ДО ЯКОГО БЛИЗЬКО 10 КІЛОМЕТРІВ, АБО БОЙОВИКАМИ ТАК ЗВОНОЇ «ЛНР»

Звісно, що ближче до лінії розмежування, то безлюднішим здається селище, значнішими руйнування і все більше трапляється знищених будівель. Але життя всетаки повертається у цей край.

І це зовсім не подобається бойовикам, які прагнуть за першої-ліпшої нагоди обстріляти селище та його околиці, так само, як і позиції наших воїнів. Окрім того, вони ведуть активну розвідку бойових порядків наших військ, зокрема й за допомогою БПЛА, регулярно діють силами ДРГ у заплавах Сіверського Донця та на українському березі. У всіх цих «добрих справах» вони виявляють чималу наполегливість та спритність. Зовсім нещодавно українська сторона була вимушена через обстріли бойовиків білої днини закрити контрольний пункт переходу до Станиці Луганської (бойовики з кулемета обстріляли чергу місцевих мешканців, які переходили мостом лінію розмежування).

Вечоріє, але теплий квітневій вечір у Станиці Луганській перериває «перша на сьогодні» кулеметна черга з боку бойовиків. Незабаром до кулеметів додаються розриви підствольних гранат та автоматні черги, а це означає, що декілька бойовиків явно підібралися до наших передових позицій на відстань принаймні у 400 метрів і закидають цими гранатами наші передові позиції. За певний час до цих звуків додаються гучніші — пачками, мовби рветься полотно. Це починають бити станкові протипіхотні гранатомети. Очевидно, бійці майора Юрія Крупка аргументовано відповіли російським найманцям. Добігає кінця ще один день на передовій під акомпанемент кулеметів та гранатометів бойовиків. Станиця Луганська засинає у звичному режимі «війна»…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

«ПОСТУП» ВОРОГАМ НЕ ПОСТУПАЄТЬСЯ,

або Про те, як один з підрозділів «залізної» бригади торує шляхами Луганщини

Правду кажуть, що й на війні трапляються комедійні випадки. Про один з таких мені розповів командир 3-го батальйону 24-ї окремої механізованої бригади із позивним «Поступ».

Близько двох місяців тому військовослужбовці цього підрозділу затримали поблизу своїх позицій російського військового з позивним «Пушкін». Не вдаватимуся в подробиці, а сфокусую вашу увагу на рівні російської пропагандистської машини. Тільки-но цей громадянин сусідньої держави потрапив до рук наших хлопців, одразу почав кричати: «Я — фашист, я поважаю Гітлера, я люблю Україну і можу заспівати її гімн!..»

З ПОЧАТКУ ПРОВЕДЕННЯ АТО НА РАХУНКУ БАТАЛЬЙОНУ «ПОСТУПА» 5 ЗНИЩЕНИХ ВОРОЖИХ ТАНКІВ ТА ДЕКІЛЬКА БМП ТА БМД

А побачивши здивовані обличчя наших хлопців, пояснив: «Ви ж підіймаєте руки в нацистському вітанні, коли бачите один одного на автомобілях або на броні».

«Вгамуйся, хворенький, — сказали йому наші бійці. — Ми цим жестом так вітаємося, бо одна рука завжди зайнята кермом або зброєю. До чого тут фашизм?»

— Уявляєте, як затурканий цей бовдур, якщо, попри здоровий глузд, цілком серйозно плете такі нісенітниці? — із зусиллям посміхаючись, кепкує комбат.

Офіцеру ще важко посміхатися й розмовляти, адже в одному з боїв він отримав тяжке поранення в голову. Тоді «Поступ» ще як начальник штабу цього підрозділу прикривав відхід із луганського аеропорту наших десантників і мотопіхотинців. Один із ворожих снарядів розірвався неподалік, і йому осколками знесло майже півщелепи.

— Коли в аеропорту ставало дедалі важче «вісімдесятці», «Поступ» взяв «беху» та поїхав на допомогу десантникам, — розповідає один із військовослужбовців батальйону з позивним «Кагор». — Він вивозив із поля бою загиблих та поранених, хоча наказу йому ніхто не давав. І все це протягом кількох годин — під вогнем противника із трьох боків, поки із ЛАПу не вийшов останній наш військовослужбовець.

Після поранення «Поступа» негайно доправили до київського військового госпіталю. Там офіцеру вставили сучасні імпланти, придбати які допомогли волонтери. Після серії операцій та кількох місяців реабілітації «Поступ» повернувся у рідний 3-й батальйон.

Свій бойовий шлях у зоні проведення АТО офіцер розпочав разом із підрозділом на початку липня 2014 року. Він виконував завдання поблизу населених пунктів Ставки, Крива Лука, Артемівськ та на різних блокпостах, блокуючи ворожі диверсійно-розвідувальні групи. Потім батальйон здійснив марш на Луганщину і закріпився на позиціях поблизу селища Георгіївка, приблизно за шість кілометрів від обласного центру та неподалік від аеропорту «Луганськ».

За словами «Поступа», спочатку війна була хаотичною, доки наприкінці серпня 2014 року на територію України не увійшли російські війська. До цього так звані ополченці діяли неорганізовано. Коли з'явилися кадрові російські військові, бойові дії стали зовсім іншими.

Проте навіть за таких умов українські бійці давали гідну відсіч противнику. Наприклад, 20 серпня 2014 року терористи з декількох напрямків здійснили танкову атаку на Георгіївку. 3-й батальйон, який на той час повністю становили мобілізовані військовослужбовці, які практично не мали досвіду ведення бойових дій, зумів зупинити та відбити атаку. Як згодом з'ясувалося, наші позиції атакували підрозділи російської 6-ї танкової бригади та Псковської дивізії. На полі бою противник залишив підбиті танк та дві БМД, у яких і були документи, що засвідчували приналежність їхніх солдатів до Збройних сил Російської Федерації.

Комбат із позивним «Поступ»

«Поступ» дуже пишається своїми підлеглими.

— У мене всі хлопці — найкращі, — каже комбат. — Я можу покластися на кожного. На сьогодні із батальйону нагороджено близько 60 бійців, хоча представлено до відзнак майже втричі більше. У мене кожен герой. Наприклад, у серпні 2014 року старший лейтенант Юрій Савичев відбив зі своїм підрозділом ворожі атаки з Луганська на блокпост «Сармат» і не допустив прориву противника в селище Кримське. А сорокарічний військовослужбовець з позивним «Зенітка» своїм тілом закрив шість бійців, чим врятував їм життя. Він залишився живий, але отримав поранення.

З початку проведення АТО на рахунку батальйону «Поступа» 5 знищених ворожих танків та декілька БМП та БМД.

Роман ВУС

АВТОРСЬКА ПІЦА ВІД КУЛЕМЕТНИКА

З роти Героя України капітана Володимира Гринюка на виставці «Портрет солдата» були представлені фотографії трьох бійців. Серед них і світлина молодшого сержанта запасу Леоніда Остальцева, який сьогодні керує «ветеранською» піцерією

Офіцер 30-ї окремої механізованої бригади капітан Володимир Гринюк є одним із наймолодших Героїв України. Йому лише 29 років. Стільки ж і його колишньому підлеглому молодшому сержанту запасу Леоніду Остальцеву, з яким я познайомився під час презентації виставки у Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України під назвою «Портрет солдата».

При вході до експозиції мою увагу привернув портрет Леоніда. Чорна «шкіперська» борода, прозірний погляд, щира посмішка — все характеризувало людину, готову до активних дій. У цьому переконався, коли познайомився з Леонідом Остальцевим ближче. Він призначив зустріч у «PIZZA VETERRANO», що працює у підземному торговельному комплексі біля столичного Бессарабського ринку. Чому саме там, я дізнався, коли знайшов серед безлічі крамниць піцерію, де мене зустрів Леонід. Оглядаю приміщення і розумію, чому запрошений саме сюди. На одній з його стін — дитячі малюнки, присвячені учасникам АТО, збоку від них — шеврони з назвами військових частин і добровольчих батальйонів, які беруть участь в антитерористичній операції. Потім дізнався, що керівником проекту зі створення цієї «ветеранської» піцерії і є Леонід Остальцев. У цьому закладі працюють сім демобілізованих бійців-учасників АТО. Її працівники безкоштовно надсилають італійську піцу до столичного військового госпіталю для поранених військовослужбовців. Таку ж смачну їжу отримують учасники АТО під час перебування у спеціально обладнаному для них залі Київського залізничного вокзалу.

Молодший сержант запасу Леонід Остальцев

Ця «ветеранська» піцерія ніби поділила життя Леоніда на дві частини. Він створив її кілька місяців тому, повернувшись з війни на Донбасі. А відбув на передову добровольцем після чотирьох років праці в бізнесі, пов'язаному з виготовленням і продажем піци у столиці. Гадаю, що ця цілком мирна справа, якій Леонід присвячує 12–15 годин щодень, йому подобається. А улюблена робота має допомагати людям забезпечувати собі хороше життя. Шлях до розуміння цього був для Леоніда непростим. За порадою батька, полковника Служби безпеки України, учасника бойових дій в Афганістані, він вступив до Військового ліцею імені Івана Богуна. Але потяг до гуманітарних наук привів до одного зі столичних вишів, де навчався фаху психолога.

Коли ж запалав Схід України, Леонід добровольцем пішов захищати країну. Своє життєве кредо він формулює коротко і чітко — менше говорити, більше робити. За таким принципом діяв і в районі проведення бойових дій. Став кулеметником, а потім старшим стрільцем роти окремої механізованої бригади. Цим підрозділом командував Герой України капітан Володимир Гринюк. Очолювана ним штурмова група захопила частину села Логвинове і тим самим забезпечила вихід з котла під Дебальцевим основних наших сил. У тому бою, що тривав з ранку до обіду, командир роти особисто знищив три броньовані машини і до 30 бойовиків. Отримавши поранення, продовжив керувати діями своїх бійців. Документи на присвоєння йому звання Героя України підписав командир батальйону підполковник Сергій Собко. Він очолював тактичну групу, бійці якої оволоділи стратегічним плацдармом на Савур-Могилі. Зразки мужності і героїзму його підлеглі виявили у Пісках, при обороні донецького аеропорту. Президент України Петро Порошенко в один день вручив Золоті Зірки Героїв командирам роти і батальйону. Коли Сергій Собко повернувся у свій підрозділ, то вишикував особовий склад і наголосив, що у цих нагородах — висока оцінка подвигів кожного військовослужбовця батальйону, зокрема й молодшого сержанта Леоніда Остальцева.

Поцікавився, у скількох боях він брав участь? «Як і всі, я їх не рахував, — розповідає Леонід і додає: — Під час нашого рейду дорогами війни на Донбасі з кількох місяців перебування під обстрілами противника ми лише два тижні не страждали від його вогню». На цьому шляху він теж втратив бойових побратимів. Серед них — стрілець Олексій Буслаєв, нагороджений орденом «За мужність». З дружиною загиблого героя Оленою Леонід постійно спілкується, морально підтримує її. Добрим словом пригадав командира кращого танкового екіпажу сержанта Романа Марінова. У бою в Пісках він вогнем з гармати підтримав контратаку Леоніда і його побратимів, отримав поранення. Його світлина, а також фото ще одного товариша — Юрія Глущенка входять в експозицію «Портрет солдата».

Минулого року молодший сержант Леонід Остальцев повернувся додому. Запитав, що стало для нього оберегом у численних боях, коли кожний крок бійця був смертельно небезпечним? Показав рукою на дитячі малюнки, що прикрашають стіну піцерії: "Це мені подарували школярі однієї зі столичних шкіл. Вони постійно нагадували про те, що моя дружина Ірина носить під серцем нашу дитину…» Їхньому синочку вже виповнилося п'ять місяців. А його батько знову займається мирною справою. У роботу «ветеранської» піцерії привніс те, що здобув на війні. А саме — вірність бойовому побратимству. А також життєве кредо — не на словах, а конкретною справою допомагати тим бійцям, які потребують уваги та підтримки...

Володимир ЧІКАЛІН

«ПОТЯГ ЄДНАННЯ УКРАЇНИ» ВІДРОДЖУЄ НАЦІОНАЛЬНУ СВІДОМІСТЬ ДОНБАСУ

Митці, співаки, художники, поети, волонтери та військовослужбовці згуртувалися навколо спільної мети — консолідувати українське суспільство на духовному та культурному рівні

Гурт «Святовид» та лауреат міжнародної премії «Золотий Орфей» Олена Голоднюк популяризують український фольклор серед жителів Донбасу

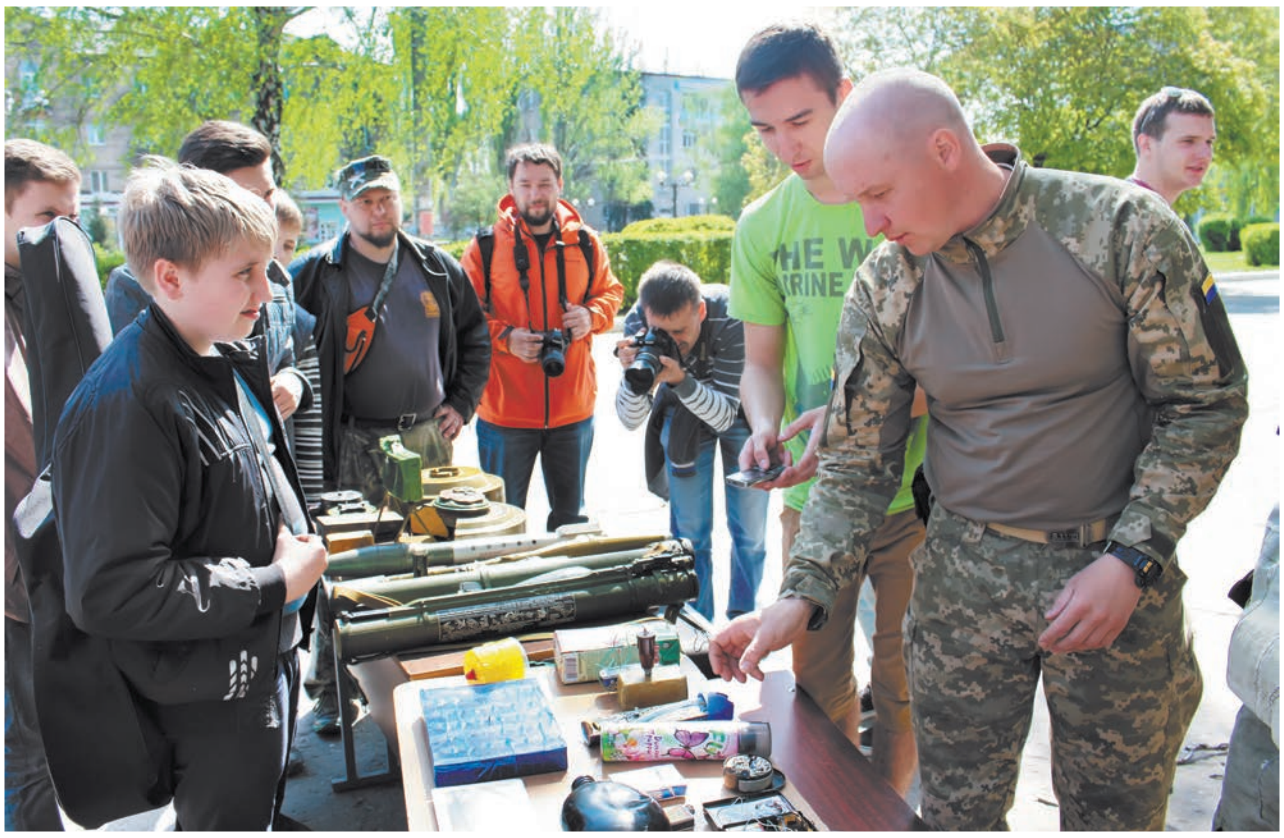

Заслужена артистка естрадного мистецтва Олена Шевцова одну із пісень виконала спільно з військовим

Боротьба з російським агресором ведеться не лише на передовій, а й на інформаційному та культурному «фронтах». Свій вагомий внесок у цю справу робить і «Потяг єднання України «Труханівська Січ». Мандруючи містами Східної України, він неодмінно сприяє зміцненню національної свідомості людей на Донбасі. Звісно, військові теж не могли залишитися осторонь такого патріотичного заходу і долучилися до митців, художників, музикантів та волонтерів.

Зокрема, представник Центру розмінування Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України майор Володимир Требунський розповідає місцевим мешканцям про різноманітні типи боєприпасів, мін та саморобних вибухових пристроїв, що найчастіше зустрічаються в зоні АТО. За його словами, на території Донецької та Луганської областей терористи залишили чимало вибухонебезпечних предметів. Тому своєчасне інформування мешканців Донбасу про загрозу, яку становлять такі неприємні «сюрпризи», є актуальним.

Варто додати, що поїздом мандрує й творча група Заслуженого академічного зразково-показового оркестру ЗС України, зокрема фольклорний гурт «Святовид» під керівництвом заслуженого артиста України Валентина Лігуса. Веде концертну програму народний артист України Володимир Оберенко. Крім того, пісні співають і солістки оркестру почесної варти окремого полку Президента України заслужена артистка естрадного мистецтва Олена Шевцова та лауреат міжнародної премії «Золотий Орфей» Олена Голоднюк.

Майор Володимир Требунський розповідає місцевим мешканцям про різноманітні типи вибухових пристроїв у зоні АТО

ТАКИХ КОНЦЕРТІВ У РЕГІОНІ НЕ БУЛО ВПРОДОВЖ 20-ТИ РОКІВ

Своєю чергою старший творчої групи прапорщик Олександр Мордюк розповів, що колектив оркестру відвідує військові частини на передовій від самого початку проведення АТО. Виступаючи перед місцевими мешканцями, він часто чув від них, що таких концертів у регіоні не було упродовж 20-ти років. Це є свідченням того, що тут люди скучили за українським мистецтвом. Отже, слід використати можливість максимально познайомити з ним мешканців Донбасу.

…На пероні міста Слов'янськ «Потяг єднання України «Труханівська Січ» зробив зупинку пізньої ночі. Але в одному з його вагонів, де зосередилися волонтери, музиканти, художники та військові, про сон ніхто й не думав. Адже до ранку необхідно було розробити оптимальні маршрути, аби охопити максимальну кількість шкіл та військових частин регіону. Окрім організації та проведення майстер-класів, концертів та інших культурно-просвітницьких заходів, учасники акції також захопили із собою подарунки, які для мешканців Донбасу приготували українці з Вінниці, Києва, Хмельницького, Дніпропетровська та багатьох інших міст України.

Автор цих рядків потрапив до групи, яка вирушила до містечка Миколаївка, що неподалік Слов'янська. Діставатися туди було непросто, бо під час позаминулорічних боїв із терористами дорожнє покриття зазнало суттєвих руйнувань. Додав складнощів рясний дощ, який йшов фактично цілий день, а інколи до нього додавався град. Тому рухатися автомобілем доводилося повільно.

І хоча патріотична програма для учнів місцевої школи та гімназії була імпровізованою, митцям вдалося подарувати їм безліч позитивних вражень. Особливо дітям сподобався майстер-клас від художника і психолога Василя Власюка. До подій на майдані Незалежності в Києві він проживав та працював у Росії, проте повернувся до рідної України, щоб підтримати свій народ. Перед початком цієї всеукраїнської акції він спеціально опанував петриківський розпис, основних навичок і нюансів якого Василь і навчав місцевих школярів та гімназистів.

Також молодь залюбки відвідала тренінг юного козака на прізвисько «Птах». Він навчав їх тактичної медицини. Молоді в цьому регіоні вкрай бракує таких знань. Козак наочно продемонстрував, як потрібно накладати кровоспинний джгут, діяти в різноманітних екстремальних ситуаціях, не маючи при собі необхідних засобів.

Наприкінці заходу волонтери вручили дітям подарунки, а ті у відповідь передали для військових, які нині перебувають в АТО, патріотичні малюнки та зроблені власноруч обереги.

Микола ФЕДОРКІВ

ВІД МАГНІТОФОНІВ «МАЯК» ДО МІНОМЕТІВ, КУЛЕМЕТІВ, СНАЙПЕРСЬКИХ ГВИНТІВОК...

Нині ПАТ «Завод «Маяк» виконує державне оборонне замовлення на виготовлення великокаліберних мінометів «Молот» та піхотних кулеметів КМ-7,62

Ще кілька десятків років тому це підприємство було добре відоме в Радянському Союзі як виробник дуже популярних на той час магнітофонів з однойменною назвою «Маяк». А ось останні 8 років головною спеціалізацією ПАТ «Завод «Маяк» є виробництво стрілецького озброєння. Для інтенсифікації роботи в цьому напрямі долучили до справи професійно підготовлених звільнених у запас військових, які добре розумілися на озброєнні. І це дало позитивний результат. За відносно короткий час підприємство розробило та впровадило у виробництво низку українських зразків стрілецької зброї, напрацювало унікальні технології, які дозволяють збільшити їх надійність та довговічність — танкових (КТ-7,62, що встановлюється на БТРи та танки, які виготовляються на вітчизняних підприємствах), піхотних кулеметів, модернізованих автоматів Калашникова та снайперських гвинтівок для спецпідрозділів. До речі, починаючи з другого півріччя 2014 року, заводчани повністю зосередилися на виконанні державних замовлень для забезпечення підрозділів, задіяних в антитерористичній операції.

Великокаліберний 120-мм міномет «Молот» — одна з новинок ринку озброєння виробництва колективу київських зброярів на чолі з Валерієм Синіциним, першу партію яких «Маяк» уже відвантажив нашим військовим. Випускають тут і полегшений варіант міномета з удвічі меншим калібром. Якщо 60-мм міномет поки що перебуває на стадії проведення заводських випробувань, то на «Молот» і піхотні кулемети КМ-7,62 підприємство отримало та виконує державне оборонне замовлення. Тому нині виробничий процес на підприємстві значно активізувався. На окремих виробничих ділянках роботу доводиться організовувати у три зміни. Проте трудовий колектив поставився до цього з розумінням, усі усвідомлюють відповідальність за своєчасне виконання замовлення та доставку озброєння цієї номенклатури на передову.

Щоправда, якщо виробництво мінометів повністю налагоджене на підприємстві, то при виготовленні стрілецької зброї зіткнулися з проблемою відсутності в Україні власного виробництва стволів до неї. Поки що її частково вдається вирішувати завдяки наявності певного запасу стволів на складах Міністерства оборони України. Але зрозуміло, що вони не безмежні. Тому це питання залишається актуальним. Але як завжди все залежить від надходження фінансових ресурсів. Для налагодження власного виробництва стволів необхідно щонайменше 2,5 млн євро й гарантований ринок збуту. І це при тому, що безпосередньо на організацію та налагодження виробництва знадобиться близько півтора року. Зрозуміло, що самотужки такі кошти підприємство не залучить, тож без державної підтримки тут ніяк не обійтися.

Сергій ВОРОНКОВ

АНТИСНАЙПЕРСЬКА ГВИНТІВКА

Її калібр — 12,7 мм, а прицільна дальність стрільби — понад 2 км

Серед лінійки зразків виробленої зброї на ПАТ «Завод «Маяк» заслуговує на увагу й великокаліберна снайперська гвинтівка СГМ-12,7. До її виробництва фахівців підприємства спонукала проблема, пов'язана з відсутністю у спецпідрозділів вітчизняного війська стрілецької зброї, яка б ефективно знищувала ворожих снайперів. Адже відомо, що в зоні проведення антитерористичної операції вони часто обладнують свої позиції для ведення вогню у багатоквартирних будинках. Своєю чергою це суттєво ускладнює їхню ліквідацію, оскільки обмежує застосування артилерії чи мінометів, зважаючи на загрозу безпеці його мешканців. Саме в такій ситуації й стане у пригоді СГМ-12,7, бронебійно-запалювальний постріл з якої здатний перетворити приміщення, де сховався снайпер, на суцільний попіл. Дальність стрільби з цієї гвинтівки, обладнаної оптичним прицілом, становить понад 2 кілометри. Вона також ефективно вражає бронетехніку противника з товщиною броні до 12 мм на відстані 300 м.

Тактико-технічні характеристики СГМ-12,7	
Маса, кг	12,5 (без набоїв, без оптичного прицілу, без пристосувань)
Калібр, мм	12,7х108
Швидкострільність, постр./хв	10
Початкова швидкість кулі, м/с	850-900
Прицільна дальність, м	2000 — з оптичним прицілом, 1500 — з механічним прицілом
Прицільні пристосування (основні)	Відкритий приціл пенькового типу
Схема компонування	Буллпап

— Аби досягти такого результату, нашим фахівцям у процесі роботи над створенням гвинтівки довелося суттєво доопрацювати затворно-спусковий механізм, ствол та ствольну коробку, — зазначив голова правління — генеральний директор ПАТ «Завод «Маяк» Олександр Перегудов. — Зауважу, що всі елементи гвинтівки виготовлені з деталей лише вітчизняного виробництва.

СУПЕРЛЕГКИЙ І МОБІЛЬНИЙ МІНОМЕТ

Його калібр — 60 мм, дальність стрільби — 3500 м, у бойовий стан приводиться за 30 секунд

Міномет калібру 60 мм — одна з останніх розробок фахівців ПАТ «Завод «Маяк». Його конструкція схожа на «старшого» брата — 120-мм «Молота». Він також являє собою гладкоствольну жорстку систему, заряджання якої відбувається зі ствола, але вдвічі меншого калібру. У бойовому стані міномет важить 8 кілограмів, відповідно його може переносити одна людина, що забезпечує мобільність застосування. Цей комплекс здатний ефективно вражати навісним вогнем живу силу, наземні цілі та військову техніку, руйнувати польові фортифікаційні споруди на відстані до 3500 метрів. Його швидкострільність — 25 пострілів за хвилину, а час переведення з похідного в бойовий стан — 30 секунд.

«МОЛОТ» — УЖЕ У ВІЙСЬКАХ

Вітчизняний зразок має швидкострільність 12 пострілів за хвилину, а дальність стрільби — 7100 м

Нещодавно «НА» повідомляла, що «Завод «Маяк» відвантажив нашим військовим першу партію 120-мм мінометів М120–15 «Молот». Фахівці підприємства створили цей міномет протягом двох місяців фактично з нуля, без конструкторської документації та комплектуючих. За словами голови правління — генерального директора ПАТ «Завод «Маяк» Олександра Перегудова, завдяки застосуванню новітніх технологій при його виготовленні у нашого міномета збільшився термін експлуатації. Міномет являє собою гладкоствольну жорстку систему, заряджання якої відбувається зі ствола. На його дульній частині встановлений запобіжник від подвійного заряджання та приціл. Вага міномета в бойовому стані становить 210 кг, швидкострільність — 12 пострілів за хвилину, а дальність стрільби — 7100 метрів. При цьому інтенсивність стрільби відповідно до технічного завдання становить 10 пострілів за хвилину з переустановленням прицілу та 15 пострілів за хвилину без зміни прицілювання.

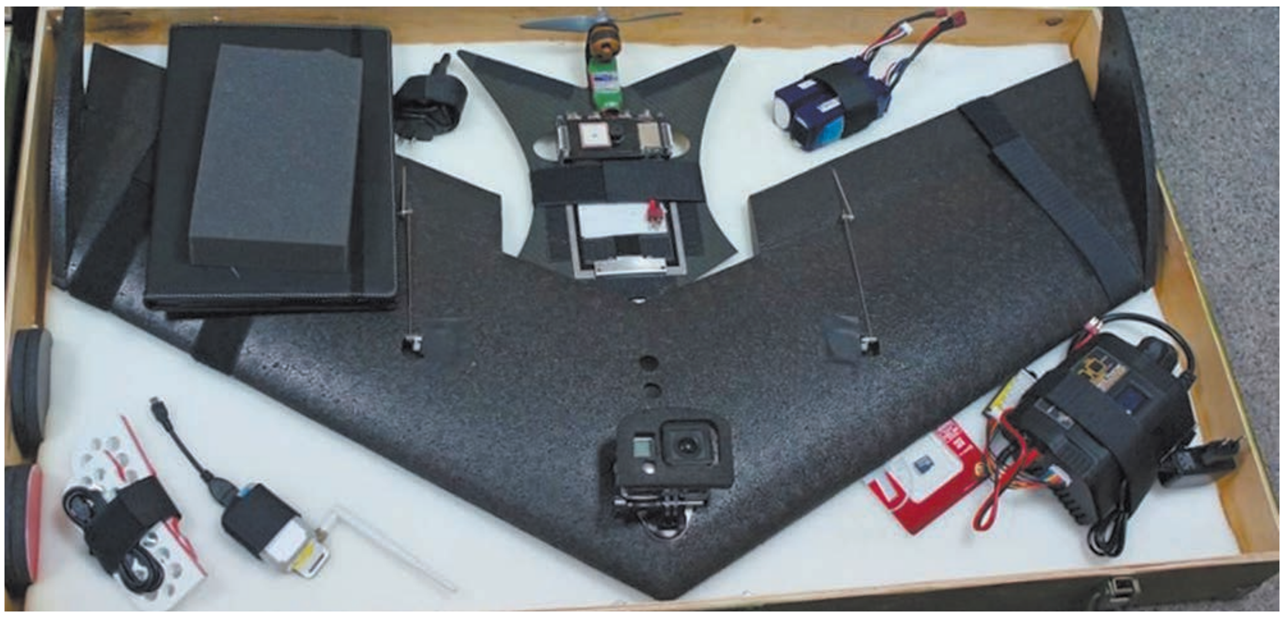

МОДЕРНІЗОВАНИЙ КУЛЕМЕТ УРАЖАЄ ЦІЛЬ НА ВІДСТАНІ ДО ДВОХ КІЛОМЕТРІВ

На КТМ-7,62 встановили гашетку, що дозволяє стрільцю вести вогонь безпосередньо з люка бронетранспортера

Свого часу на підприємстві була проведена вдала модернізація радянського танкового кулемета КМ-7,62 до рівня КТМ-7,62. На думку розробників модернізованого зразка кулемета, він може встановлюватися на бронетранспортер або авіаційну техніку. Кулемет має вагу 10,5 кг, його швидкострільність становить 800 пострілів за хвилину, початкова швидкість кулі — 855 м/с, а прицільна дальність — до 2000 м. Замість електроспуску встановили гашетку, що дозволило стрільцю вести вогонь безпосередньо з люка бронетранспортера. Фахівці підприємства виконали комплекс робіт, який дозволяє використовувати цей кулемет як піхотний. Його також дообладнали перехідною планкою, яка дозволяє встановлювати кулемет на наявні піхотні станки, наприклад, розробки Степанова.

Один із перших БПЛА «Армії SOS», переданий військовим у зону АТО

НА РАХУНКУ «АРМІЇ SOS» — БІЛЬШЕ 40 СТВОРЕНИХ І ПЕРЕДАНИХ У ВІЙСЬКА БЕЗПІЛОТНИКІВ

Активісти одного з найвідоміших в Україні волонтерських об'єднань надають допомогу нашим Збройним Силам за кількома напрямками: ІТ-підтримка армії, безпілотна авіація та радіорозвідка

За два роки війни на Донбасі в Україні виникли десятки волонтерських організацій. Тисячі патріотів з різних куточків нашої держави об'єдналися в потужний народний рух на підтримку армії, кожен в міру своїх сил та можливостей докладаючи зусиль для наближення перемоги.

«Армія SOS» — одне з найвідоміших волонтерських об'єднань. Нині його осередки є не лише в Україні, а й за кордоном: в Сполучених Штатах, Канаді, Німеччині. Активісти організації надають допомогу нашим Збройним Силам за кількома напрямками: ІТ-підтримка армії, безпілотна авіація та радіорозвідка. Про свою волонтерську роботу розповіли активісти «Армії SOS» Дмитро Ковальчук, Олександр Фощан та Дмитро Якуб.

— Всі ми вийшли з Майдану, — пригадує Дмитро Ковальчук. — А коли почалися події у Криму, також не змогли залишатися осторонь.

Перша поїздка волонтерів на півострів відбувалася в умовах, коли українські військові частини вже перебували у блокаді, організованій загарбниками та їхніми поплічниками з місцевих жителів. Завдання було не з простих — доправити в заблоковані військові частини партію бронежилетів. Але оскільки всі звичайні вантажівки вже зупиняли на кордоні з материковою Україною блокпости колобарантів, в автономію основний вантаж було відправлено «Автолюксом», а по військових частинах бронежилети довелося розвозити на власних автівках. Аби впоратися з завданням, волонтери вдалися до хитрощів. Вони наклеїли на свої автомобілі зелені стрічки, «перетворивши» їх на інкасаторські, тож минали ворожі кордони безперешкодно. Таким чином вантаж було доставлено в Керч, Євпаторію, на кораблі «Луцьк» та «Тернопіль».

НИНІ БЕЗПІЛОТНИКИ «АРМІЇ SOS» ЗДАТНІ ЗАЛІТАТИ НА ОКУПОВАНУ ТЕРИТОРІЮ НА ГЛИБИНУ ДО ТРИДЦЯТИ КІЛОМЕТРІВ

З початком війни на Сході країни, як і більшість інших волонтерських організацій, «Армія SOS» допомагала захисникам України найнеобхіднішим на той час: одягом, засобами індивідуального захисту, продовольством. Однак уже тоді вони почали спрямовувати власний науковий потенціал на інтелектуальні проекти зі створення БПЛА, ІТ-програмування для засобів РЕБ та радіорозвідки тощо. Серед найбільш відомих проектів «Армії SOS» — електронні мапи, балістичний калькулятор, інші розробки, які увійшли до системи «Кропива» — програмно-апаратного комплексу, основною ідеєю якого є об'єднання засобів розвідки, управління і вогневого ураження в єдине інформаційне поле.

По суті, «Кропива» — це електронний планшет для артилеристів, на який встановлено кілька спеціальних програм та точні електронні топографічні карти, інтегровані з балістичним калькулятором, розробленим Ярославом Шерстюком, одним із волонтерів організації.

— Зараз ми долаємо технологічну прірву, в яку за двадцять років завели наше військо недалекоглядні політики, — розповідає Олександр Фощан. — Але закуповувати за кордоном такі планшети надто дорого. Це той випадок, коли краще робити самим — найдорожчий тут час програміста, а він у нашому випадку безкоштовний.

При цьому планшет і програма в ньому — лише маленька частина системи, в яку інтегровані розвідувальний комплекс, безпілотники «Армії SOS», далекоміри, метеостанції тощо.

Працює такий планшет дуже просто. Старший офіцер артилерії робить визначення вогневих позицій противника, розставляє позначки. Крім того, сюди інтегрована портативна метеостанція, дані з якої передаються на планшет. Так артилеристи отримують визначену ціль із чіткими координатами, метеодані. А тому артилерія може працювати значно якісніше й швидше.

— Насправді «Кропива» зарекомендувала себе в зоні АТО дуже добре, — запевняє Олександр. — Наприклад, розгортання засобів артилерійської батареї скорочується майже в 5 разів — з 14 хвилин до 3, час на ураження незапланованої цілі меншає втричі — з 3-х до 1-ї хвилини, час на відкриття контрбатарейного вогню — в 10 разів, з 5 хвилин до 30 секунд.

Окрім «Кропиви», на бойовому рахунку «Армії SOS» — більше сорока створених власноруч і переданих у війська безпілотних літальних апаратів. Волонтери працюють на аматорському обладнанні, яке можна купити в магазині. «Тушки», як вони називають «фюзеляж» БПЛА, просто в офісі «Армії SOS» нашпиговують електронікою, клеять, зварюють і готують апарати до роботи на передовій. Готові комплекси складають у спеціальні коробки: одна з акумулятором і камерою, друга — з наземною станцією, необхідною для управління БПЛА.

За словами Дмитра Якуба, нині волонтери повністю відмовилися від виготовлення квадрокоптерів і займаються виключно літаками, оскільки, як з'ясувалося в зоні АТО, ворогові частіше вдається знищувати або виводити з ладу квадрокоптери за допомогою засобів РЕБ.

— З ворожого боку працює досить потужна система радіоелектронної боротьби, — розповідає Дмитро. — Тому ми не лише створюємо безпілотники, а й навчаємо наших військовослужбовців правильно використовувати ці літальні апарати. Окрім цього, періодично проводимо своєрідні змагання — військовики намагаються «збити» наші літаки, а ми, враховуючи надбаний досвід, постійно їх вдосконалюємо.

Нині безпілотники «Армії SOS» здатні залітати на окуповану територію на глибину до тридцяти кілометрів і в режимі реального часу передавати інформацію про ворожі позиції, пересування військ тощо.

Іван СТУПАК

«ВТОРГНЕННЯ В УКРАЇНУ: ХРОНІКА РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ»

Група «Інформаційний спротив» презентувала книгу «Вторгнення в Україну: хроніка російської агресії. Група ІС»

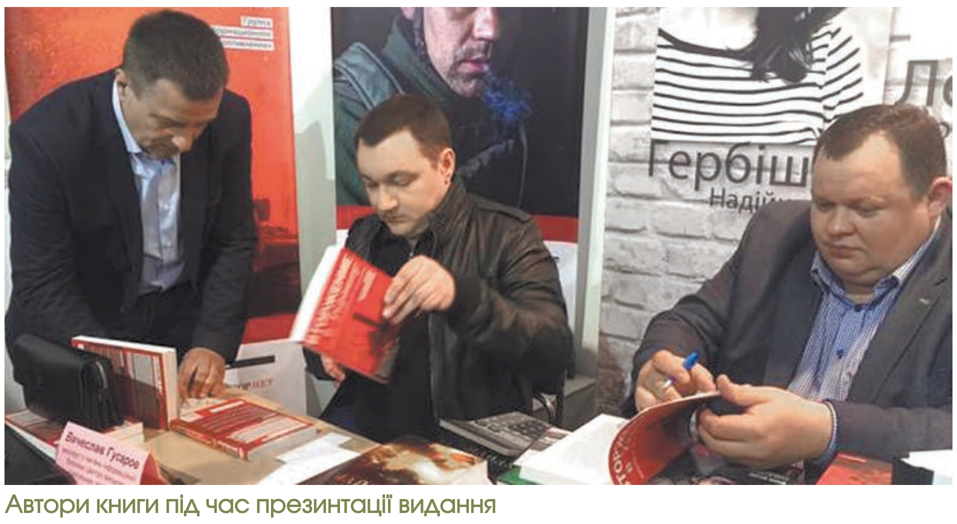
Її написали координатори групи Дмитро Тимчук, Юрій Карін, Костянтин Машовець і В'ячеслав Гусаров.

Цю книгу було підготовлено до другої річниці роботи ініціативи ГО «Центр військово-політичних досліджень «(ЦВПІ) — групи «Інформаційний спротив».

— Темою Криму, а потім, як з'ясувалося, що це стосується і всього Півдня та Сходу України, тобто російського впливу та загрози Україні, ми займаємося з 2008 року після трагічних подій під час агресії Росії проти Грузії, — розповів один із авторів видання, народний депутат України, координатор групи «ІС» Дмитро Тимчук. — Саме після тих подій і був створений Центр військово-політичних досліджень (ЦВПД) групи «Інформаційний спротив», щоб відслідковувати діяльність ЧФ РФ, який базувався у Криму, переміщення бойової техніки, озброєння та боєприпасів, інші аспекти його діяльності. Ми намагалися показати, що ЧФ РФ — база з відповідним плацдармом та містить військову загрозу для України. І той сценарій, який був реалізований Росією у Грузії, може бути застосований в Україні. Нас тоді не сприймали, але, на превеликий жаль, ми мали рацію.

У книзі — чотири основні розділи: «Етапи російської агресії і тактика дій»; «Російсько-терористичні війська на Донбасі: структура, чисельність, озброєння»; «Зброя російської агресії на Донбасі»; «Особливості інформаційної війни Росії».

— Ми не претендуємо на краще знання теми або більш глибоке розуміння подій, — розповідає співавтор книги, головний редактор «Інформаційного спротиву», координатор групи «ІС» Юрій Карін. — Ми просто проаналізували той величезний потік інформації про дії російських військ та їхніх посіпак в Україні, який по крихтах збирали із самого початку агресії Росії у Криму, а потім на Донбасі — з початку березня 2014 року до початку 2016 року. І представляємо свою хронологію і висновки.

Автори книги під час презентації видання

Автори видання щиро вірять, що цим доробком роблять свій внесок у розуміння того, з яким підступним ворогом в особі путінської Росії світ має справу сьогодні. При цьому Україна стала тим форпостом, який стоїть між дрімучими і збоченими імперськими амбіціями Кремля та цивілізованим світом, оплачуючи свою стійкість життями українців.

Вадим КОВАЛЬОВ

НАСТУПНОГО ДНЯ ПІСЛЯ АВАРІЇ НА ЧАЕС ІЗ ПРИП'ЯТІ ЕВАКУЮВАЛИ МАЙЖЕ 50 ТИСЯЧ ОСІБ

Вже минуло тридцять років від тієї квітневої ночі, коли на 4-му енергоблоці Чорнобильської атомної електростанції стався вибух, який призвів до радіаційного забруднення понад 70 районів 12-ти областей України

Василь Лавренюк (другий зліва-направо)

У тім наслідки були б іще жахливіші, коли б не солдати й офіцери Радянської армії, які першими вступили у смертельний двобій з невидимим ворогом.

1986 року майор Василь Лавренюк обіймав посаду заступника командира полку. На початку травня, перебуваючи в Києві, він отримав наказ на супроводження колони автомобілів однієї з частин столичного гарнізону в район Чорнобильської АЕС. А за кілька місяців знову прибув туди для ліквідації наслідків техногенної катастрофи.

— Мене призначили заступником командира батальйону радіаційної розвідки, — згадує ті дні Василь Самійлович. — Особовий склад — військовослужбовці, які були призвані із запасу. На озброєнні мали БРДМ-2 (бойові розвідувально-дозорні машини), оснащені спеціальною апаратурою, яка дозволяла визначати рівень радіаційного забруднення.

Територію, яка зазнала найбільшого ураження радіонуклідами, назвали зоною відчуження. Всіх жителів найближчих населених пунктів негайно евакуювали. Але життя в цій зоні не завмерло, оскільки солдати й офіцери вперто намагалися знизити рівень радіації. Зокрема підрозділ, де служив Василь Лавренюк, обстежував зону відчуження для створення карти радіаційного забруднення території. Цей документ передавався по команді до вищого командування для подальшої доповіді членам комісії з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, яку очолював перший заступник голови Ради міністрів СРСР Борис Щербина.

Утім солдатам й офіцерам батальйону доводилося виконувати й інші завдання. Наприклад, проводили обстеження транспортних засобів, які працювали безпосередньо на ЧАЕС. Коли рівень радіаційного забруднення техніки зашкалював, її відразу знімали з експлуатації. Також очищали від радіонуклідів приміщення 3-го енергоблоку: знімали штукатурку, бетон, які вивозили за межі станції і ховали у так званих могильниках.

Інколи доводилося працювати цілодобово. При цьому спеціальних або надзвичайних заходів щодо убезпечення від надмірного радіаційного опромінення ніхто не вживав. Навіть більше — інколи не вистачало елементарних засобів захисту.

— Попри це, не пригадаю жодного випадку відмови від виконання наказів, — каже полковник у відставці Василь Лавренюк.

Левову частку робіт, пов'язаних із ліквідацією наслідків катастрофи, виконали військовики з числа запасників. Але в перші дні залучалися і солдати-строковики, і навіть курсанти військових училищ.

— На той час я командував підрозділом батальйону забезпечення навчального процесу Київського вищого військового командного училища, — розповідає ліквідатор Чорнобильської катастрофи полковник запасу Сергій Сухарєв. — Повідомлення, що на станції «щось сталося і туди потрібно відправити курсантів», надійшло до чергового серед ночі. А з першими променями сонця ми вже були неподалік зруйнованого реактора.

Спочатку за допомогою потужного МАЗа курсанти розчищали під'їзди до нього, а потім, на його ж шасі перевозили від залізничної станції автотракторну техніку. Після цього облаштовували контрольно-перепускні пункти, на яких фахівці за допомогою спеціального обладнання перевіряли рівень радіаційного забруднення техніки, яка виходила з району Чорнобильської АЕС.

— Тоді, в перші дні після катастрофи, ми не знали її реальних масштабів. Адже ніяких офіційних повідомлень не було, а чиновники, які увійшли до складу урядової комісії з ліквідації наслідків аварії, цією таємницею з нами не ділилися, — розповідає Сергій Сухарєв.

Поруч з армійцями пліч-о-пліч працювали й цивільні фахівці, зокрема, водії: вже 27 квітня вони зуміли евакуювати з Прип'яті десятки тисяч людей.

ЛЕВОВУ ЧАСТКУ РОБІТ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ЛІКВІДАЦІЄЮ НАСЛІДКІВ КАТАСТРОФИ, ВИКОНАЛИ ВІЙСЬКОВИКИ З ЧИСЛА ЗАПАСНИКІВ. АЛЕ В ПЕРШІ ДНІ ЗАЛУЧАЛИСЯ І СОЛДАТИ-СТРОКОВИКИ, І НАВІТЬ КУРСАНТИ ВІЙСЬКОВИХ УЧИЛИЩ

— 1986 року я працював начальником автоколони Макарівського району, — говорить Микола Дасевич. — 27 квітня мене та ще кількох колег відправили до Чорнобиля, а звідти — до Прип'яті. Лише там дізналися, що будемо вивозити її жителів у більш безпечні місця. Буквально за кілька годин до інших населених пунктів були вивезені майже 50 тисяч чоловік. Для цього були задіяні сотні автобусів, вантажівок, обладнаних для перевезення людей. Мешканців Прип'яті доправляли до Макарівського, Бородянського, Києво-Святошинського та інших районів Київщини. Оскільки гуртожитків, інших приміщень для постраждалих не вистачало, то їх розселяли і по домівках пересічних громадян. Після того, як був евакуйований останній житель, почали вивозити худобу. На Дарницький м'ясокомбінат…

Кожен прожитий день віддаляє нас від тієї фатальної ночі, коли вибух на 4-му реакторі призвів до найбільшої у світі техногенної катастрофи. Утім ми завжди маємо пам'ятати подвиг людей, які ціною власного здоров'я, а то й життя, приборкували «атомного диявола». Адже вони рятували нас із вами.

Сергій ЗЯТЬЄВ

ЧОРНОБИЛЬ У ЦИФРАХ І ФАКТАХ

Четвертий енергоблок, на якому стався вибух, почав експлуатуватися наприкінці 1983 року.

26 квітня 1986-го о 1 годині 23 хвилини 40 секунд на ньому сталася аварія, яка вважається найбільшою техногенною катастрофою в історії людства.

Пожежа, що виникла на реакторі, до 5-ї ранку була ліквідована.

Одразу після вибуху на 4-му реакторі була створена державна комісія з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, яку очолив перший заступник голови Ради Міністрів СРСР Борис Щербина. Її наділили надзвичайно широкими повноваженнями: саме за розпорядженням Щербини вже 27 квітня 1986 року розпочалася евакуація жителів Прип'яті — міста, де здебільшого жили працівники станції. Незабаром були евакуйовані й жителі тих сіл, що потрапили до так званої 10-кілометрової зони відчуження.

Уже 1986 року для постраждалих унаслідок Чорнобильської катастрофи в Києві було виділено близько 8 тисяч квартир, а у Чернігові — понад 500. Після того, як стали відомі масштаби радіаційного зараження прилеглої до ЧАЕС місцевості, 6 травня розпочалися роботи з її дезактивації. Виконували їх військові підрозділи Радянської армії. Роботи велися цілодобово змінними командами. У них у травні брали участь понад 6 тисяч військовиків, більшість з яких отримали надмірні дози опромінення.

Саме завдяки пересічним солдатам і офіцерам уже 10 травня 1986 року радіаційний рівень вдалося зменшити в 10–20 разів.

ВЕЛИКДЕНЬ — СВІТЛЕ ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСІННЯ

Великдень вважається найголовнішим святом християн. Це свято звільнення з неволі темряви і перемоги життя над смертю. Цей день відзначають усі віруючі в різних куточках світу. Дата свята не є сталою, вона щороку визначається за місячно-сонячним календарем. Цього року православні святкуватимуть Великдень 1-го травня.

За біблійним сюжетом, Ісус Христос воскрес рано-вранці, і це Воскресіння супроводжувалось великим землетрусом.

Існує декілька легенд щодо виникнення назви свята. За однією з них назва «Великдень» з'явилася аж наприкінці першого тисячоліття з приходом на українську землю християнства. Згідно з іншою легендою свято Великодня народилося 7 тисяч років тому — ще до християнства, і пов'язане з язичницькими культами.

На теренах України святкувати Великдень як Воскресіння Ісуса почали наприкінці першого тисячоліття, з прийняттям християнства.

До Великодня віруючі готуються впродовж семи тижнів Великого посту — одного з найсуворіших, бо вважається, що саме стільки часу Ісус Христос провів у пустелі. Отже, у ці дні душа віруючого має співчувати стражданням Господа, котрі пережив Ісус Христос в останні дні в людській подобі.

Відповідно до давніх традицій цього дня віруючі освячують у церквах великодні кошики, які мають надзвичайно глибоке духовне значення. А кожен продукт у святковому кошику має свою символіку та значення.

Складовою святкового великоднього кошика мають бути: паска, яйця (писанки, крашанки, крапанки), шинка, ковбаса, сир, масло, хрін, сіль. Кошик необхідно прикрасити зіллям та накрити рушником із написом «Христос Воскрес!» Під час освячення кошика в церкві в паску необхідно встромити та запалити свічку.

У день Великодня замість звичайного привітання заведено христосуватися: «Христос Воскрес!» — «Воістину Воскрес!»

Олена КРУГЛЄНЯ

АРТИЛЕРИСТ ПОВЕРНУВСЯ З АТО, ЩОБ ДОПИСАТИ ІКОНОСТАС У ХРАМІ

Тринадцять місяців іконостас церкви святого великомученика і цілителя Пантелеймона в селі Боромики на Чернігівщині з порожніми рамами чекав повернення із зони АТО його творця Володимира Синиці

Художник Володимир Синиця добровольцем пішов захищати рідну землю. Його благословив настоятель храму отець Сергій і запевнив: «З тобою нічого не станеться, ти ще не закінчив божу справу, яку розпочав». У жовтні минулого року Володимир Петрович повернувся додому, а вже в листопаді іконостас храму в Боромиках ожив новими іконами. Слова священика справдилися.

Мистецтво для Володимира Синиці вже давно стало головною справою життя. З дитинства найбажанішими подарунками для нього були олівці і фарби. Любив малювати і пейзажі, і портрети. А після навчання в Бобруйському художньому училищі він займався художнім оформленням рідного Чернігова, робив вітражі, малював картини…

Ще в дев'яності роки Володимир почав розписувати православні храми з благословення чернігівського владики Амвросія. Перед початком роботи Володимир завжди читає молитву «Отче наш».

Роботи художника є в Троїцькому і Спасо-Преображенському соборах Чернігова, в багатьох храмах області, приватних колекціях і навіть за кордоном, зокрема в церкві Сент-Женев'єв-де-Буа у Франції, де поховані найвідоміші емігранти-слов'яни. А в Міжнародній духовній семінарії в Парижі зберігається створена особисто Володимиром Петровичем ікона Святої Женев'єви, яка шанується як православною, так і католицькою церквами.

Володимир свого часу жив і працював за кордоном, тож підтримував інтеграцію України до європейської спільноти, він був активним учасником Революції гідності на Майдані. А навесні 2014-го, коли розпочалися бойові дії, пішов до військкомату добровольцем. Але на той час до війська призивали тільки чоловіків до сорока років, а йому виповнився 51. У серпні Володимир побачив по телевізору страшний сюжет про захопленого в полон українського бійця, і в душі все перевернулося. Дописав ікону Трійці, віддав у храм, і знову пішов до військкомату. Цього разу в ході третьої хвилі мобілізації йому не відмовили, повідомили, відправка наступного дня. Швидко зібрав речі, пройшов медкомісію, а дружині подзвонив вже перед самим від'їздом. Вона зрозуміла його прагнення, тож не заперечувала ні тоді, ні згодом.

Володимир Синиця потрапив у 43-тю артилерійську бригаду великої потужності, на озброєнні якої були 203-мм самохідні гаубиці «Піон». Він служив стрільцем-радистом на МТЛБ. На той час забезпечення військових було поганим, не вистачало продуктів. Тоді Володимир звернувся по допомогу до чернігівських священиків. Дехто з них відповів: «Ми молимося за вас». А настоятель Спасо-Преображенського собору отець Георгій (Георгій Щербатюк) одразу відгукнувся: «Давай адресу, допомога буде». За два дні доставили 110-кілограмову посилку. В ній була хороша тушонка, консерви, кава, шоколад, печиво, сигарети... Батюшка сказав: «Володю, закінчиться, дзвони, надішлемо».

НАСТОЯТЕЛЬ ХРАМУ ЗАПЕВНИВ: «З ТОБОЮ НІЧОГО НЕ СТАНЕТЬСЯ, ТИ ЩЕ НЕ ЗАКІНЧИВ БОЖУ СПРАВУ, ЯКУ РОЗПОЧАВ»

Мистецтво для артилериста Володимира Синиці вже давно стало головною справою життя

Загалом Володимир воював на Сході 254 дні. Перед відправкою на фронт отець Георгій освятив іконки і хрестики. Володимир роздав їх товаришам. І, до речі, всі, хто отримав ці хрестики та образи, вціліли, живі-здорові повернулися із самісінького пекла.

Після підготовки на Роменському полігоні частина в січні 2015 року отримала бойове хрещення під донецьким аеропортом. Допомагали «кіборгам», підтримували вогнем бійців 80-ї аеромобільної бригади. Працювали по аеропорту, Пісках, Спартаку. Тільки за перевіреними відомостями розвідки вони знищили 16 танків, «Смерч», склад і штаб ворога. Були і перші втрати — від мінометного вогню загинули три бойові побратими, а ще декількох було поранено.

Згодом артилеристів перекинули на Дебальцівський напрямок, вони пробивали коридор для відходу частин. Дивізіони направляли туди, де було найважче.

— Нам пощастило з командиром дивізіону майором Юрієм Юлою, який з Козелецького району, — розповідає далі Володимир. — Дуже розумний, порядний офіцер. Солдат беріг, завжди приймав правильні рішення, тож втрат у нас майже не було.

Нині Володимир Петрович продовжує займатися улюбленою справою — пензель і фарби його незмінні друзі. Він вважає, що робота у храмах з іконами допомогла швидко адаптуватися до нормального життя, позбавляє повоєнної депресії й не дозволяє душі зачерствіти. Загалом у доробку художника декілька сотень ікон, багато десятків оздоблених іконостасів і чимало творчих планів.

Олександр ПАРІЙ

ЗАВДЯКИ КОШТАМ, ЗАРОБЛЕНИМ ГУМОРИСТИЧНИМ ШОУ,

ПРАЦЮЄ РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР ДЛЯ БІЙЦІВ АТО В ТЕРНОПОЛІ

З відомим шоуменом, телевізійним ведучим Сергієм Притулою зустрілися в Хмельницькому, на плацу 8-го окремого полку спеціального призначення Збройних Сил України. Він на прохання командира полку завітав до розвідників наступного дня після власного гумористичного шоу «Вар'яти».

Наприкінці зустрічі артист розповів про інший, не телевізійно-театральний бік свого життя — про волонтерство.

— Сергію, за що вас так поважають хмельницькі спецпризначенці? Як ви з ними познайомилися?

— У моєму житті є окрема сторінка, яка називається «Я і 8-й полк». Як волонтер я тренувався на тернопільській «Альфі» у 2014-му. Там був порівняно невеличкий колектив, близько десяти бійців. І коли ми їх запакували по повній програмі невідомими мені до того коліматорами, снайперськими прицілами, тепловізорами та іншим добром, їхній командир попросив мене звернути увагу на хороших, бравих хлопців із Хмельницького 8-го полку спецпризначення. Він також дав мені номер телефона заступника командира. Десь у червні 2014-го я зателефонував. Ось так розпочалося міцне і тривале знайомство.

Тоді ми завантажували буси на 95 відсотків кевларовими шоломами, брониками, берцями та натовською формою. Добре пам'ятаю свій перший приїзд до хлопців у базовий табір «Перемога». Привіз тоді, крім повного буса всякого добра, перший тепловізор, як зараз пам'ятаю, TMR-50 вартістю майже 11 тисяч доларів. Віддали хлопцям все і поїхали на Київ. Вночі, коли ми ще були в дорозі, бійці зателефонували і сказали, що завдяки тепловізору виявлено і ліквідовано розвідувально-диверсійну групу противника. Такі хвилини закарбовуються в пам'яті назавжди. Вони надихають, штовхають, акумулюють, додають сил збирати замовлення, швидко знаходити кошти, купувати й везти на передову нові дарунки.

Сергій Притула (по центру): «Коли ми ще були в дорозі, бійці зателефонували і сказали, що завдяки обладнанню виявлено і ліквідовано розвідувально-диверсійну групу противника»

Я думав, що спецпризначення — це як у кіно про американських перекачаних супергероїв. А приїздиш і бачиш: виходять звичайні хлопці. Але коли спілкуєшся з ними, коли вони розповідають про свою роботу, ти розумієш, які вони круті, непередбачувані, готові до будь-чого та віддані своїй справі. Це професіонали з великої літери. Спецпризначенець — це не фізичні чи антропологічні дані, це дещо інші вміння, навички, поведінка, звички. Тому з 8-м полком дружили, дружимо й будемо дружити.

— Хто допомагає у зборі коштів? Колеги по цеху, політики чи пересічні громадяни?

— У зборі коштів мені допомагає соціальна мережа Facebook. У мене 180 тисяч підписників. Даю клич, пояснюю людям, на що збираємо кошти, скільки треба, куди і кому. До того ж друзі, артисти знають, що я займаюся волонтерством, і багато з них постійно допомагають мені. Для прикладу, мої друзі з гурту «ТНМК» Фоззі й Фагот перед кожним своїм концертом телефонують і цікавляться, на що й кому я нині збираю кошти, і передають певні суми. Але найбільша частка все-таки надходить від пересічних громадян та від українських діаспор із-за кордону. У 2014 році ми віддали на потреби АТО 1 мільйон, а у 2015-му — 800 тисяч гривень. Скільки допомоги пішло у 2016 році, поки не рахував.

> **«У 2014 РОЦІ МИ ВІДДАЛИ НА ПОТРЕБИ АТО 1 МІЛЬЙОН, А У 2015-МУ — 800 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ. СКІЛЬКИ ДОПОМОГИ ПІШЛО У 2016 РОЦІ, ПОКИ НЕ РАХУВАВ»**

— Хто ще під вашою опікою, крім тернопільської «Альфи» та 8-го полку?

— У грудні 2014 року почав рахувати кількість частин і підрозділів, яким на той момент допоміг. Дійшов до 25. Збився й більше не починав. 8-й полк, буковинські десантники 3-го батальйону 80-ї оамбр і 73-й морський центр з Очакова — ті, кому ми допомагали найбільше.

Групу 3-го батальйону 93-ї омбр ми укомплектували автомобілями вогневої підтримки: джипи з АГС, ДШК, навареними пусковими шахтами, по 4 штуки на кожному, під РПГ-26. Наші Кулібіни робили дивні речі: уявіть, їде машина, а в неї по кузову розміщені 4 гранатомети, які вистрілюють одночасно від натискання кнопки водієм. Для 3-го полку спецпризначення купували автотранспорт і тепловізори. Добряче співпрацювали з 81-ю оаебр, 2-м батальйоном 80-ї оамбр, 37-м батальйоном із Запоріжжя, ремонтно-відновним батальйоном 93-ї омбр, кількома добровольчими батальйонами, зенітно-ракетним полком з Білої Церкви. Також допомогли нашим «іхтіандрам» — я так називаю бійців 73-го морського центру спецпризначення — шістьма сучасними комплектами для плавців-підводників. Стільки ж комплектів закупили і передали у Маріупольський загін ДПС України, ще 2 комплекти — військовим інженерам у зоні АТО.

Хто звертався — всім допомагали. Комусь потрібна була «швидка» для вивезення поранених — купували «швидку». Хтось потребував джип — приганяли джип. Комусь бракувало тепловізора — доставляли тепловізор. Так було, так є і так буде.

— Ви майже два роки допомагаєте війську. Щось змінилося за цей час у системі роботи волонтера?

— Сьогодні ми працюємо переважно з індивідуальними чи груповими замовленнями. Ось боєць із 8-го полку Максим отримав замовлений раніше снайперський приціл. Квадрокоптери чи безпілотники йдуть переважно на групу або ж кілька на підрозділ. Треба коліматор, тепловізор чи захист від нього — без проблем. Добре, що ізраїльська оборонка виготовляє надійний захист від тепловізора, який я особисто тестував.

— А ви служили в армії? І звідки таке бажання допомагати особисто, не обмежуючись просто переказом коштів на рахунки відомих волонтерів?

— Ні, особисто в армії не служив, хоча ніколи від неї не тікав. По життю дуже близький до війська. У мене є дядько, який свого часу обіймав посаду заступника командира однієї з дивізій ПрикВО, є два брати — полковники, учасники АТО. Сам я з дитинства мріяв про форму, кашкет і пістолет. Не знаю, яким би був солдатом, та волонтер з мене кращий, бо я можу зорганізувати інших на підтримку військовослужбовців завдяки власному авторитету і кредиту довіри.

— Сергію, а чи не збираєтесь ви гастролювати зоною АТО?

— Я приїжджаю до хлопців, даю міні-концерти. Збираю всіх у коло, розповідаю байки, анекдоти, та всі й так нормально регочуть. Тому краще ми дамо два комерційні концерти — і якісь 10–15 тисяч гривень зможемо направити на реальні потреби бійців. Це може допомогти їм зберегти життя і здоров'я або пройти адаптацію і реабілітацію атошників через один, півтора чи два роки участі в бойових діях.

— Знаю, що ви також опікуєтеся реабілітацією хлопців, які повернулися з АТО. Скажіть кілька слів про цей шляхетний напрям.

— Я з червня 2015 року взяв «під крило» й утримую завдяки коштам, заробленим нашим гумористичним шоу, реабілітаційний центр для бійців АТО в Тернополі. Тамтешні психологи роблять дуже велику роботу, бо працюють не тільки з хлопцями, які повернулися з фронту, та їхніми сім'ями, але й з тими, хто збирається їхати воювати, їхніми батьками, дружинами й дітьми. Точно знаю, що завдяки майже десятьом останнім концертам на Рівненщині та Хмельниччині заробив принаймні на півроку належного функціонування цього центру.

— Які ваші побажання?

— У мене одне побажання — мир і спокій у нашій країні. Я через вашу газету щиро дякую всім солдатам й офіцерам від себе і від імені мільйонів людей в Україні та за кордоном. Прокинувшись зранку, я щодня кажу своєму синові: «Є в нас, Дмитре, хороші хлопці — захисники Батьківщини. Далеко від нашого дому вони тримають на своїх плечах мирне небо над твоєю головою».

Записав Андрій АГЄЄВ

Інформаційне повідомлення про продаж майна на аукціоні

Замовник аукціону: Міністерство оборони України в особі Департаменту відчуження та утилізації військового майна.

Організатор аукціону: Корпорація «Укрінмаш».

Виконавець аукціону: Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна».

Об’єкт продажу — лот №1: нежитлові приміщення загальною площею 240,6 кв.м.

Власник: держава в особі Міністерства оборони України. Земельна ділянка окремо не виділена.

Адреса: смт Озерне Житомирського району Житомирської області, вул. Авіаційна, 56.

Початкова ціна продажу: 550000,00 грн з ПДВ, крок аукціону 10%.

Сума гарантійного внеску: 55000,00 грн без ПДВ.

Умови продажу:

подальше використання об’єкта визначає його покупець згідно з чинним законодавством України;

питання земельних відносин покупець об’єкта вирішує самостійно згідно з чинним законодавством України;

покупець об’єкта оплачує нотаріальне посвідчення договору купівлі-продажу та державну реєстрацію речових прав.

Покупець зобов’язаний:

забезпечити виконання заходів щодо захисту навколишнього середовища, дотримання екологічних норм і правил пожежної безпеки згідно з чинним законодавством України;

утримувати об’єкт та прилеглу територію в належному санітарно-технічному стані;

сплата за об’єкт здійснюється грошовими коштами у встановлений договором строк.

Реєстраційний внесок у розмірі 34,00 грн з ПДВ вноситься на р/р 26004160029 в АТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Києва, МФО 380805, код ЄДРПОУ 35252391. **Отримувач: Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна».**

Гарантійний внесок у розмірі **55000,00 грн без ПДВ** вноситься на р/р 26007300744 в ПАТ «Діамантбанк» м. Києва, МФО 320854, код ЄДРПОУ 22916863. **Отримувач: корпорація «Укрінмаш».**

Гарантійний внесок повертається учасникам аукціону, які не визнані переможцем. Гарантійний внесок **не повертається** учасникам аукціону в разі:

визнання учасника торгів переможцем, коли сума гарантійного внеску зараховується у вартість придбаного лота;

відмови переможця торгів від підписання протоколу про проведення аукціону або договору купівлі-продажу лота чи неперерахування коштів за придбаний лот у встановлений строк та в повному обсязі.

Заяви на участь в аукціоні та документи, що додаються до заяв, приймаються з 9.00 до 17.00 за адресою: 03680, м. Київ, вул. Казимира Малевича, 86Д, Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна». **Для юридичної особи** до заяви додаються нотаріально засвідчені копії установчих документів, свідоцтва про державну реєстрацію, виписки з Державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб підприємців, довідки про включення до ЄДРПОУ, копію фінансової звітності за минулий рік та останній квартал і документ, що засвідчує особу представника юридичної особи та її повноваження. **Фізичні особи** подають копії паспорта громадянина та довідки про присвоєння ідентифікаційного номера, декларацію про доходи за минулий рік, довідку про відкриття рахунку в банківській установі. Всі покупці-учасники аукціону подають документи, що підтверджують оплату реєстраційного внеску за участь в аукціоні та гарантійного внеску. Кожний учасник аукціону укладає договір з Товарною біржею «Перша універсальна біржа «Україна» про умови участі в аукціоні та зобов’язаний у разі визнання його переможцем сплатити біржі винагороду за проведення аукціону.

Прийом заяв для участі в аукціоні припиняється за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Аукціон відбудеться 2 червня 2016 року об 11:00 за адресою: м.Київ, вул. Антоновича, 172, кімн. 817.

Ознайомитись з об’єктом можна в робочі дні за місцем його розташування.

Телефони для довідок: Корпорація «Укрінмаш» (044) 449-59-70, Товарна біржа «Перша універсальна біржа «Україна» (044) 362-64-53.

Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова оголошує конкурс на заміщення вакантних посад наукових та науково-педагогічних працівників.

Посади, які заміщуються особами офіцерського складу:

доцент кафедри радіоелектронної розвідки факультету радіоелектронної розвідки та радіоелектронної боротьби, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розробки, застосування та експлуатації космічних та геоінформаційних систем) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розробки, застосування та експлуатації космічних та геоінформаційних систем) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розробки, застосування та експлуатації засобів радіоелектронної розвідки) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розробки, застосування та експлуатації засобів радіоелектронної розвідки) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розробки, застосування та експлуатації засобів радіоелектронної боротьби) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем безпеки інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах) науково-дослідного відділу спеціальних систем озброєння наукового центру, ШПК «майор», посадовий оклад — 1250 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування роботизованих систем) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування роботизованих систем) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування роботизованих систем) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування роботизованих систем) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розробки та впровадження тактики бойового застосування засобів боротьби з роботизованими системами) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем інтеграції роботизованих систем в єдину систему управління) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем інтеграції роботизованих систем в єдину систему управління) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (роботизованих систем та засобів боротьби з ними) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (роботизованих систем та засобів боротьби з ними) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1460 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (роботизованих систем та засобів боротьби з ними) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (роботизованих систем та засобів боротьби з ними) науково-дослідного відділу роботизованих систем наукового центру ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення кібернетичної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1500 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення кібернетичної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем забезпечення кібернетичної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «капітан», посадовий оклад — 1160 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (впровадження засобів кібернетичної та інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1500 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (впровадження засобів кібернетичної та інформаційної безпеки) науково-дослідного відділу інформаційної та кібернетичної безпеки наукового центру, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1160 грн;

Посади, які заміщуються працівниками ЗСУ: старший викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук, посадовий оклад — 3573 грн; викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук, посадовий оклад — 3105 грн; викладач ВНЗ кафедри радіоелектронної розвідки, посадовий оклад — 3105 грн; професор (0,25 ставки) кафедри кібернетичної безпеки та інженерії, посадовий оклад — 1012,75 грн; доцент кафедри кібернетичної безпеки та інженерії, посадовий оклад — 3806 грн; доцент (0,25 ставки) кафедри кібернетичної безпеки та інженерії, посадовий оклад — 951,50 грн; доцент (0,25 ставки) кафедри суспільних наук, посадовий оклад — 951,50 грн; старший викладач ВНЗ (0,25 ставки) кафедри тактики та бойового забезпечення, посадовий оклад — 893,25 грн; старший викладач ВНЗ (0,25 ставки) кафедри геоінформаційних систем, посадовий оклад — 893,25 грн; викладач ВНЗ (0,25 ставки) кафедри радіоелектронної розвідки, посадовий оклад — 776,25 грн; викладач ВНЗ (0,25 ставки) кафедри радіоелектронної боротьби та захисту інформації, посадовий оклад — 776,25 грн; викладач ВНЗ (0,25 ставки) кафедри тактики та бойового забезпечення, посадовий оклад — 776,25 грн.

Умови конкурсу:

Професор кафедри: особи, які мають вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше ніж три роки; вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь та стаж науково-педагогічної діяльності п’ять років; вчене звання (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше ніж десять років.

Доцент кафедри: особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь та досвід науково-педагогічної роботи п’ять років; старший викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менше ніж десять років стажу науково-педагогічної роботи.

Старший викладач кафедри: особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь; викладач без наукового ступеня і вченого звання, який має не менш як п’ять років стажу науково-педагогічної роботи та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.

Викладач кафедри: особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр».

Провідний науковий співробітник: особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

Старший науковий співробітник: висококваліфіковані фахівці з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають рівень вищої освіти не нижче за другий (магістерський) та досвід керівної (науково-дослідної) роботи не менш як два роки.

Науковий співробітник: висококваліфіковані фахівці з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають рівень вищої освіти не нижче за другий (магістерський) та досвід керівної (науково-дослідної) роботи не менше ніж два роки.

Молодший науковий співробітник: особи, які мають рівень вищої освіти не нижче за другий (магістерський) рівень.

Дата проведення засідання конкурсної комісії — до 29.05.2016 року.

Строк подання документів — до 14.05.2016 р.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт за командою, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, службова характеристика, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби, копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів) — за наявності, копія службової картки, витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу ніж та, на якій перебуває).

Документи надсилаються на адресу: 10004, м. Житомир-04, проспект Миру, 22, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова.

***

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка (далі — Військовий інститут) згідно з вимогами Інструкції про порядок заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових, науково-педагогічних (педагогічних) працівників у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів та науково-дослідних установах Збройних Сил України на конкурсній основі, затвердженої наказом Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 27.01.2015 №37/51 оголошує конкурс на заміщення вакантних посад наукових та науково-педагогічних працівників.

1. Посади, які заміщуються військовослужбовцями:

1.1. Військовий гуманітарно-лінгвістичний факультет

Кафедра зарубіжної воєнної інформації: доцент, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400 — 1500 грн; старший викладач, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380 — 1460 грн.

2. Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України:

2.1. Військовий гуманітарно-лінгвістичний факультет

Кафедра журналістики: доцент (0,25 ставки), посадовий оклад — 4376 грн;

доцент (0,25 ставки), посадовий оклад — 4376 грн; старший викладач вищого навчального закладу (0,5 ставки), посадовий оклад- 4108 грн; старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад- 4108 грн; старший викладач вищого навчального закладу (0,25 ставки), посадовий оклад — 4108 грн.

Кафедра військового перекладу та спеціальної мовної підготовки:

викладач вищого навчального закладу, посадовий оклад- 3570 грн.

Кафедра зарубіжної воєнної інформації: доцент (0,5 ставки), посадовий оклад — 4376 грн; доцент (0,25 ставки), посадовий оклад — 4376 грн.

2.2. Науково-дослідний центр

Науково-дослідний відділ проблем військового та міжнародного гуманітарного права: старший науковий співробітник, посадовий оклад — 4108 грн.

2.3. Навчальний відділ

учений секретар, посадовий оклад — 3570 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів.

На посаду доцента у Військовому інституті можуть призначатися, як правило, особи:

— які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної (наукової) роботи;

— старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної (наукової) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці;

— висококваліфіковані фахівці з військ, органів військового управління, органів державної влади та місцевого самоврядування або військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають вищу освіту за освітнім рівнем «магістр» і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну (наукову) діяльність;

— які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр».

На посаду старшого викладача у Військовому інституті можуть призначатися, як правило, особи:

— які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь;

— викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше п’яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної, наукової) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники;

— висококваліфіковані фахівці з військ, органів військового управління, органів державної влади та місцевого самоврядування, військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають вищу освіту за освітнім рівнем «магістр» і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну (наукову) діяльність;

— які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр».

На посади викладачів у Військовому інституті можуть призначатися:

— випускники ад’юнктури (аспірантури);

— особи, які мають вищу освіту за освітнім рівнем «магістр»;

— особи, які мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр».

Посаду ученого секретаря можуть заміщати особи, які мають вищу освіту за освітнім рівнем «магістр» та стаж роботи за фахом не менше п’яти років, зокрема досвід роботи в галузі наукової роботи не менше трьох років. За наявності почесного звання — без вимог до стажу роботи.

Посади старшого наукового співробітника заміщуються, як правило, особами, які мають науковий ступінь або вчене звання в галузі права. Також зазначені посади можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військ, органів державної влади та місцевого самоврядування, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня та/або вченого звання, які мають вищу освіту за освітнім рівнем «магістр» та досвід роботи в зазначених органах не менше десяти років та які мають досвід учасника бойових дій.

Перевага надається особам, які мають статус учасника бойових дій.

Для участі в конкурсі подаються такі документи:

для офіцерів: рапорт за командою; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь, учене звання; список наукових праць (винаходів) — за наявності; копія посвідчення учасника бойових дій — за наявності.

для працівників: заява; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; копія паспорта; копія трудової книжки; копії документів про науковий ступінь, учене звання — за наявності; список наукових праць (винаходів) — за наявності; копія посвідчення учасника бойових дій — за наявності.

Останній день прийому документів кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад наукових та науково-педагогічних працівників Військового інституту — 27.05.2016.

Документи подавати за адресою: 03680, м. Київ, вул. Ломоносова, 81.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб’єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб’єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати у зв’язку із продовженням договорів оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

1. Частина нежитлового приміщення складу площею 40,0 м2 в будівлі інв. № 96 за адресою: м. Житомир, пров. Іподромний, 3, військове містечко № 114.

Запланована дата оцінювання: 31.05.2016

2. Нежитлові приміщення технічної будівлі інв. № 76 площею 252,8 м^2,

нежитлові приміщення акумуляторної інв. № 70 площею 116,5 м^2,

нежитлові приміщення складу інв. № 2 площею 477,7 м^2,

нежитлові приміщення складу інв. № 19 площею 561,4 м^2, за адресою: м. Житомир, вул. Щорса, 99, військове містечко № 2.

Запланована дата оцінювання: 30.06.2016

3. Нежитлові приміщення гарнізонного будинку офіцерів інв. № 27 площею 24,42 м^2 за адресою: м. Бердичів, вул. Будьонного, 17, військове містечко № 1.

Запланована дата оцінювання: 31.07.2016.

Претендентам на участь у конкурсі потрібно надати конкурсній комісії документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів завіряються позначкою «Згідно з оригіналом». Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оцінної діяльності; копії установчих документів суб’єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб);копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити: вартість виконання робіт; строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об’єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту); умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 10 годині **в Квартирно-експлуатаційному відділі м. Житомира за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20,** через 14календарних днів після опублікування цієї інформації.

Заяви приймаються за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20, каб. 15.

Додаткову інформацію можна отримати в економіста з договірних та претензійних робіт КЕВ м. Житомира (каб. 15) або за тел.: (0412) 37-45-98.

***

На виконання вимог наказу Міністерства оборони України від 6.04.15 № 156, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, оголошується конкурс з відбору суб’єктів оцінної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі і обліковується в КЕВ м. Запоріжжя:

№ п/п	Найменування об’єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінювання	Мета проведення оцінювання
1.	Нерухоме військове майно — нежитлове приміщення загальною площею 1288 кв.м, що перебуває на балансі в/ч А3840, розташоване за адресою: 72307, Запорізька обл., м.Мелітополь-7, за ГП №№38,39,40,41.	1.06.2016	Визначення вартості об’єкта з метою продовження терміну дії договору оренди

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.6.2015р. за № 699/27144, по кожному об’єкту оцінювання окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Запоріжжя конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оцінної діяльності; копії установчих документів суб’єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб’єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов’язаних з виконанням робіт, а також термін виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінювання такого роду майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінювання майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Запоріжжя за адресою: м. Запоріжжя, вул. Земського лікаря Лукашевича, 4, об 11:00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (061) 764-20-52.

***

Департамент військової освіти та науки Міністерства оборони України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади викладача кафедри військової підготовки Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: посаду викладача кафедри військової підготовки Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка можуть обіймати цивільні особи, які мають науковий ступінь або вчене звання, а також цивільні особи, які мають ступінь магістра.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): заява; автобіографія; службова характеристика; медична книжка; копії документів про освіту та кваліфікацію; довідка про проходження військової служби (трудової діяльності); копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів) — за наявності.

Строк подання документів на розгляд конкурсної комісії — 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Документи надсилаються на адресу: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент військової освіти та науки Міністерства оборони України.

Довідкові консультації за телефонами: 254-11, (044) 271-13-11, (097) 238-42-87.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна.

Об’єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 1 військового містечка № 34 площею 206,40 кв.м.

Місцезнаходження об’єкта оцінювання: м. Київ, вул. Григорія Андрющенка.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 31.03.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оцінної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не має перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 10 год. 16 травня 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою, на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107. Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження об’єктів нерухомого військового майна, яке може бути відчужено окремо від земельних ділянок.

Конкурс відбудеться 13 травня 2016 року об 10:00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України каб. 223.

Об’єкти оцінювання: лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 12 травня 2016 року до 10:00.

Для участі в конкурсному відборі суб’єкти оціночної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб’єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім’я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов’язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженим наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції щодо оцінювання військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошуться в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежного оцінювання об’єктів нерухомого військового майна, яке може бути відчужено окремо від земельних ділянок протягом п’яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України.

Телефон для довідок: (044) 454-73-26, (044) 454-73-86.

Додаток 1

Лоти	Найменування об’єкта	Місце розташування	Загальна площа, що підлягає реалізації, кв.м
Лот 1	Частина нежитлових приміщень одноповерхової прибудови будівлі № 6	м. Львів, вул. Куликівська, 39-а, військове містечко № 385	199,5
Лот 2	Частина нежитлових приміщень прибудови до першого поверху будівлі № 69	м. Львів, вул. Стрийська, 105, військове містечко № 209	487,5
Лот 3	Частина нежитлових приміщень першого поверху будівлі № 27	м. Львів, вул. Стрийська, 59, військове містечко № 209	20,2
Лот 4	Частина нежитлових приміщень першого поверху будівлі № 24	м. Львів, вул. Повстанська, 9-а, військове містечко № 112	63,8
Лот 5	Нежитлові приміщення магазину будівлі № 7	м. Львів, вул. Джерельна, 42, військове містечко № 382	515,2
Лот 6	Частина нежитлових приміщень першого поверху будівлі № 117	м. Львів, вул. Княгині Ольги, 5-а, військове містечко № 1	16,1
Лот 7	Частина нежитлових приміщень першого поверху будівлі № 4	м. Львів, вул. Чупринки Т. генерала, 84, військове містечко № 329	184,7
Лот 8	Частина нежитлових приміщень першого поверху будівлі № 13	м. Київ, вул. Білоруська, 40, військове містечко № 40	268,9

Додаток 2
Голові комісії з відбору суб’єктів оціночної діяльності ____________________________

Реєстраційний № _______
“___” _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім’я, по батькові (для фізичної особи))

Керівник____
(прізвище, ім’я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) ______________________________
Місцезнаходження (місце проживання) ______________________________

-------------- (телефон) --------------- (телефакс) --------------- (телекс) ----------------------- (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

“___”_________ 20___ р.
(дата заповнення заяви)

____
(підпис керівника)
М.П.

ТРАВЕНЬ

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

1 травня	Великдень
	День міжнародної солідарності трудящих
8 травня	День матері
	День пам'яті та примирення, присвячений пам'яті жертв Другої світової війни
9 травня	День Перемоги
15 травня	День пам'яті жертв політичних репресій
28 травня	День прикордонника
29 травня	Міжнародний день миротворців ООН

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 51119 Замовлення 46792

Ціна вроздріб – договірна

ТВО Головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ, Вадим КОВАЛЬОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114

9 771029 911004